ஜநோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புத்தகம் 2. Vol. II.	நள௵ மாசி௴ FEBRUARY, 1917.	சஞ்சிகை 2. No. 2.

The Education and its Reforms in India.

இந்தியாவில் வித்தியாவிஷயமாய்ச் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள்.

சென்ற ஜனவரி௴ 22௳ டில்லிமாநகரில் வித்தியாதிகாரிகளின் கான்பரென்ஸ் ஒன்று கூடியது. அப்போது இந்தியாவின் பல பாகங்களினின்றும் வித்தியா இலாகாத் தலைவர்கள் பிரஸன்னமாயிருந்தார்கள். இக்கான்பரென்ஸை நமது அரசப்பிரதிநிதி திறந்து வைத்தார். அப்போது அவர்: வித்தியாதிகாரிகள் இங்குக் கூடியிருப்பதன் நோக்கம் என்னவென்பதைப் பற்றியும், அவர்கள் இப்போது செய்து முடிக்க வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும் பேசிப் பிறகு வெளியிட்ட விஷயங்களின் சாராம்சம் வருமாறு:—

உபாத்தியாயர்களின் திறமை.

"பாடசாலைகள் மிகவும் திறமையாக நடத்தப்படுவதற்குப் போதகாசிரியர்களே காரணமாயிருக்கிறார்கள். பாடசாலைகள் திறமையாக நடத்தப்படாமற்போனால், அவைகளுக்காகச் செலவிட்ட பணம் வியர்த்தமேயாகும். ஆதலால், இங்குக் கூடியிருக்கும் வித்தியாதிகாரிகள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்தறிய வேண்டும்.

உபாத்தியாயர்களின் அந்தஸ்து.

"போதகாசிரியர்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், அதில் அவர்களுக்கு ஆசையிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்றும், ஜனங்கள் அதிலேயே தங்கள் வாணாள் முழுவதையும் செலவழிக்கப் பிரியப்படவேண்டுமென்றும் நான் முன்னொருசமயத்தில் சொன்னேன். உபாத்தியாயர்களின் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்தும் விஷயத்தைப்பற்றி இங்குக்கூடியிருக்கும் வித்தியாதிகாரிகள் யோசிக்கவேண்டும்.

உபாத்தியாயர்களுக்குப் பயிற்சி.

"உபாத்திமைத்தொழிலுக்காக மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களைப் பயிற்சிசெய்விக்க வேண்டும். இந்தியாவில் இப்போது உபாத்திமைத்தொழில்புரிந்து வருபவர்கள் 267,000 பேர்கள். அவர்களில் பயிற்சிபெற்றவர்கள் 80,000 பேர்களாம். பாடசாலைகள் திறமையாக நிர்வகிக்கப்படுவதற்கும், பிள்ளைகளுக்குத் தகுந்தபடி கல்வி புகட்டுவதற்கும் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் வேண்டியிருப்பதால், இத்தொகையை அதிகப்படுத்துவது அவசியமேயாகும்.

தொழிற்கல்வியும், வியாபாரக்கல்வியும்.

"இந்தியாவின் தொழில்களை விருத்திசெய்யத் தொழிற்கமிஷன் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டுத் தொழில் சம்பந்தமாய்ப் பல விஷயங்களையும் அறிந்து வருகிறது. தொழிற்கல்வியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான அம்சங்களைப்பற்றி நீங்கள் ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டும். இதோடு வியவசாயம், வியாபாரம் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிய கல்வியையும் விருத்திசெய்ய நீங்கள் முயற்சிசெய்யவேண்டும். இந்தியாவில் வியாபாரம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. எனினும், வியாபாரக்கல்வியைப் பரவச்செய்வதற்கான கலாசாலைகள் போதுமானவரை இல்லாமலிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குறையை நிவிருத்திக்க இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு பெரிய பட்டணத்திலும் வியாபாரக் கலாசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்படுவது அவசியமாகும். சிறுவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வியை அனுபவபூர்வமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இம்முறையில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பினும் இதுதான் சிறந்தது.

சாஸ்திரீயமுறையில் வியவசாயம்.

"உலகத்தில் பல பாகங்களிலும் நவீனசாஸ்திரமுறையில் வியவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. வியவசாயதேசமாகிய இந்தியாவிலும் வியவசாயக்கல்வியைப் போதிக்கப் பலசாதனங்களை ஏற்படுத்துவது அவசியமேயாகும்.

பெண்கல்வி.

"ஆண்மக்கள் கல்விகற்று வருவதுபோலப் பெண்மக்களும் கல்விகற்கவேண்டும். ஆண்மக்கள் கல்வி கற்பதற்குத் தகுந்தபடி பெண்மக்களும் கல்வி கற்காவிடின், தேசத்தில் கல்வி பரவச் செய்வதனாலாகிய பலன் யாதொன்றும் உண்டாகாது. இது ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. பெண்கல்வி விஷயத்தில் நாம் தகுந்தபடி முயற்சிசெய்யவேண்டும். இம்முயற்சியில் இந்தியர்களும் பாகம்பெற்று உழைக்கவேண்டும். ஸ்திரீகளும் இவ்விஷயத்தில் உழைப்பது அவசியமாயிருக்கிறது. ஏனெனில், கல்வி பெண்மக்களைப் பற்றியிருப்பதனால், அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களும் கலந்திருப்பது, அவசியமேயாகும்.

ஸ்வபாஷை.

"ஸ்வபாஷையில் கல்வி கற்பிக்கப்படாமல் ஆங்கிலத்திலேயே பெரும்பாலும் கல்விபோதிக்கப்படுகிறது. அதனால் பலகஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன. உயர்தரக்கல்வி பெறுவதற்கு ஆங்கில பாஷையே ஏற்றதாயிருக்கின்றது. ஏனெனில்; ஸ்வபாஷைகளில் போதுமான பாடபுத்தகங்கள் கிடையா. ஆங்கில ஞானம் நிரம்பப்பெறாத இந்திய மாணவர்கள், விஷயங்களைக் கிரஹிக்க முடியாமல் சிரமப்பட்டு மனப்பாடம் செய்யவேண்டி வருகிறது. இது விரும்பத்தகாத விஷயமேயாகும். ஆதலால், எவ்வளவுவரை ஸ்வபாஷையில் கல்வி கற்பிக்கவேண்டுமென்பதையும், அல்லது ஸ்வபாஷையை விட்டு ஆங்கிலபாஷையில் தக்க முயற்சிகள் செய்யவேண்டுமென்பதையும் நன்கு ஆலோசித்தறியவேண்டும்." இவ்வாறு இராஜப்பிரதிநிதி பேசி முடிந்தபின், கல்வி மெம்பராகிய கனம் ஸர் சங்கரன்நாயர் அக்கிராசனம் வகித்து நடவடிக்கைகளை நடத்தினர்.

சுதேச பரிபாலினி:—(ஜ்ஞேபகாரி.) பொதுஜன பிரயோஜனமான விஷயங்களும், வியாபாரம், கைத்தொழில், வியவசாயம் முதலானவைகளைப்பற்றி அறிவை யூட்டத்தக்க குறிப்புக்களும், நீதிமொழிகளும், நவீன ஸங்கல்பங்களும் செறிந்து நிறைந்திருக்கின்றன. "நமது பலசரக்குக்கடை" என்ற தலைப்பின்கீழ் உலக நடவடிக்கையைப் பற்றிய பல ரஸமான விஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பத்திரிகை முழுவதும் திவ்யமான எளிய தமிழ்நடையிலே எழுதப்பட்டு படிப்பவரது கவனத்தைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது. இவ்விதமான பத்திரிகைகள்தோன்றி நீண்ட ஆயுசுடன் உலாவிவருவது, தேசத்துக்கும் ஜனஸமூஹத்துக்கும் அதிக நன்மையைத் தருமாகையால், மூன்று ரூபாய்மாத்திரம் வருஷ சந்தாவுள்ள இந்த ஜ்ஞேபகாரி பத்திரிகையைத் தமிழுலகத்தார் ஆதரித்து விருத்திக்குக் கொண்டுவருவார்களென்று எண்ணுகிறோம்.

Tin and Zinc.

By Mr. K. P. Seshadri Ayangar,

தகரமும், துத்தநாகமும்.

தகரம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்துள்ள அதிஸாதாரணமான வஸ்து. அது அதிக உபயோகமானதென்றும், அதனால் பெட்டி ஜாடி முதலிய எண்ணிறந்த உபயோகமான சாமான்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்றும் எல்லாருக்கும் தெரியும். ஆனால், ஜனங்களை அடிக்கடி பார்த்துப் பழகும் தகரத்தகடு எப்படி செய்யப்படுகின்றது என்று கேட்டால் அநேகருக்குத் தெரியாது. தகரமென்பது வெள்ளீயம் பூசின இநம்புத்தகடே தவிர வேறன்று. தகரத்தில் மெல்லிய தகடு, கெட்டித்தகடு என்று இரண்டுவிதம் உண்டு. மெல்லிய தகட்டுக்கு "ஷீட்டின்" (Sheet Tin) என்பதும், கெட்டித் தகட்டுக்கு "ப்ளேட் டின்" (Plate Tin) என்பதும் இங்கிலீஷ் பெயர்கள். முதலிற் சொன்ன தகரம் தாழ்ந்த சாமான்கள் செய்யவும், பாக்கிங்பெட்டிகள்போன்ற கொஞ்சகாலத்துக்கு உபயோகமான பாண்டங்கள் செய்யப்படுவதற்கும், பின் சொன்ன தகடு கைப்பெட்டி, கெட்டிப் பாத்திரங்கள் முதலியவை செய்யப்படுவதற்கும், உபயோகப்படுகின்றன.

தகரத்திற்காக இரும்புத்தகடுகள் தபார் செய்வதெப்படி.

மிகவும் நல்ல மிருதுவான முதல்தர இரும்பைக் காய்ச்சிச் சுத்தப்படுத்திப் பாளம்பாளமாகத் தயார்செய்துகொண்டு, அவைகளை எஃகு உருளைக்கிடையில் கொடுத்து யந்திரத்தினால் சுற்றித் தகடுகளாக்கி, வரவர நெருங்கியுள்ள உருளைகளுக்கிடையே கொடுத்துச் சுற்றுவதால், அது வேண்டிய அளவுக்கு மெல்லிய தகடாய்விடும். இரும்புப் பாளம் யந்திரத்தில் உருளைகளுக்கிடையே கொடுத்துச் சுற்றப்படுவதால், கடினமாய்ப் போவதை மாற்றி அதை மிருதுவாக இருக்கும்படி செய்ய இடைக்கிடையே அதைத் தீயிலிட்டுக் காய்ச்சி மிருதுவாக்கி வருவார்கள். இரும்புத்தகடுகள் தயாரானதும் அவைகளுக்கு ஈயம்பூசவேண்டியதுதான்பாக்கி. பெட்டிகள், கெட்டிப் பாத்திரங்கள் முதலியவை செய்வதற்கான கெட்டித் தகடுகள் சாதாரணமாகச் சதுரத்துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டு அப்புறம் ஈயம் பூசப்படுவது வழக்கம். பெரிய தகடுகள் எந்த அளவு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தகடுகளைத் தயார்செய்துகொண்டு ஈயம் பூசுகிற முறைப்படி ஈயம் பூசுவார்கள். இரும்புத் தகடுகளுக்கு ஈயம் பூசுமுன் அவைகளின் மேற்புறங்களை நன்றாகச் சுத்திசெய்யும்பொருட்டுத் தண்ணீர்கலந்த புளிப்புத் திராவகத்தில் தோய்த்தெடுத்து மணலைப்போட்டுத் தேய்த்து ஜலத்தில் கழுவி, மேலே கொழுப்புப் பூசிவைப்பார்கள். மேற்புறங்களிரண்டிலும் கொழுப்புப் பூசி வைப்பதனால், அத்தகடுகள் உபயோகிக்குங்காலம் வரும்வரையில் தேய்த்த பளபளப்புக் கெடாமல் அப்படியேயிருக்கும். பிறகு உருக்கின ஈயம் இருக்கும் தொட்டியில் அத்தகடுகளை அமிழ்த்திச் சற்றுநேரமிருக்கவிட்டு எடுத்து, ஓரங்களிலிருக்கும் அதிகப்படி ஈயத்தைச் சணலினால் செய்த துடைப்பத்தினால் துடைத்துவிடுவார்கள். உருக்கின ஈயம் பஸ்மமாக மாறிவிடாவண்ணம், அதன்மேல் உருக்கின கொழுப்பை வார்த்து மூடிவைப்பார்கள். உருக்கின ஈயத்தில் இரும்புத் தகடுகள் அமிழ்த்து எடுக்கப்பட்டதன்பின், அதன்மேலிருக்கும் கொழுப்புப் பசைபோக, உலர்ந்த தவிட்டினால் தேய்த்துச் சுத்தம் செய்வார்கள். அதோடு தகரத்தகடு வேலை முடிந்தது.

இப்படி இரும்புத்தசட்டிற்கு ஈயம்பூசுவதன் பயன் என்ன?

ஈயம் பூசி உபயோகிப்பதனாலுண்டாகும் பயன்கள் இரண்டு: முதலாவது பார்வைக்கு

அழகு அதிகரிக்கிறது. இரண்டாவது தகட்டின் மேற்புரம் துருப்புப்பிடியாமலும் ஒட்டையாகாமலும் இருக்கக் காப்பது.

செம்பு பித்தளைப் பாத்திரங்களுக்கு ஈயம் பூசும்விதம்.

நமது பாத்திரங்களுக்குக் களிம்பு பிடியாமலிருக்க ஈயம் பூசுகிறோமென்பது எல்லாப் புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் தெரிந்ததுதான். ஆனால், ஈயம் பூசும்விதம் சிலருக்குத்தான் தெரியும். ஈயம் பூசப்படவேண்டிய பாத்திரங்களின் உட்புறத்தை நன்றாகத் தேய்த்துவிட்டு, அவைகளுக்குச் சூடேற்றி நவாச்சாரத்தைச் சுட்டுப் போட்டுப் பொடியாக்கி, ஈயத்தையும் கொஞ்சம் போட்டு உருக்கித் துணியைப் பந்தாசச்சுற்றிக் கொண்டு எங்கும் தடவினால் அந்த ஈயம் எங்கும் சமமாகத் தடவப்பட்டுவிடுகிறது.

இரும்புத்தகடும், துத்தநாகமும்.

இரும்புத்தகடுகளின்மேல் ஈயம் பூசுவதற்குப் பதிலாகத் துத்தநாகம் பூசும் முறையொன்று கண்டுபிடித்து, அந்தப்படி துத்தநாகம் பூசிய தகடுகளை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். இவைகள் காற்றுமழைக்கு இலக்காகும் இடங்களில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. வீடுகள் கட்டும்பொழுதும், கிணறு தோண்டும்பொழுதும் பக்கத்திலிருக்கும் மண் கிணற்றில் விழாவண்ணம் தடுப்பதற்கும், மழை நீர் தெறிக்காமல் குழாய்மூலமாய்ச் சாக்கடையில் போகும்படி செய்யவும் உபயோகிக்கும் தகடுகள் இந்தத் துத்தநாகம் பூசிய தகடுகளே. இந்தத் தகடுகளுக்கு "ஜிங்க் ஷீட்" (Zinc Sheet) என்றும், "கால்வனைஸ்ட் ஐரன்" (Galvanised Iron) என்றும் இங்கிலீஷில் பெயர்களாம். அன்றியும், ரெயில்வேஸ்டேஷன்களிலும், ஆட்டக்கொட்டகைகளிலும் மடிப்புத் தகடுகளால் கூரைகள் போட்டிருக்கக் காண்கிறோம். அவைகளும் துத்தநாகம் பூசிய இரும்புத்தகடுகளே.

கி. பி. சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

Leela Devi.

BY SRIMATHI BALASUNDARI DEVI.

லீலா தேவி.

(9-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இப்படி கஷ்டமென்றும் சுகமென்றும் பாராமல் அந்தத் தாய்தந்தையர்கள் லீலாவை வளர்த்து வந்தார்கள். ஆனால், அந்தப் பாலிகை மாத்திரம் பிறந்தநாள்தொடங்கிக் கஷ்டமென்பது எப்படிப்பட்டதோ அறிந்தவளல்லள். அந்தத் தம்பதிகளிருவரும் தங்கள் குழந்தைக்காக எவ்விதப்பாடாகிலும் படுவதற்குச் சித்தமாயிருந்தார்கள். அப்படியிருக்க, அந்தக் குழந்தைக்கு எவ்விதமான குறைவாவது எப்படி உண்டாகும்? ஒருவேளை தரித்திரத்தினால் அப்படி ஏதாவது நேரிட்டாலும், சுவர்ணவல்லி அதைக் காட்டாமல் சந்தோஷமாகவே யிருப்பாள். பரம ஏழையான லோகநாதனுடைய பெண் அவ்வளவு செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டு வந்தாளென்பதைக் கேட்டு யாராவது பரிகாசம் செய்யக்கூடுமானாலும், அந்த ஏழைப்பெண் எவ்வளவு சுகமாய் வளர்ந்தாளோ அவ்வளவு சுகமாய் ஆயிரமாயிரம் பாங்கிமார்களுடன் கூடிய ராஜபுத்திரிகூட வளர்ந்திருக்கமாட்டாளென்று வாய்விட்டுச் சொல்வோம். லீலா ஒரு வருஷத்துக் குழந்தையாகி 'ம்மாமா' 'ப்பாபா' என்று கொச்சைகொச்சையாய்ப் பேசலானாள். அதைக்கேட்ட தாய்தந்தையரிருவரும் சகல கஷ்டங்களையும் மறந்து கரையற்ற ஆநந்தக்கடலில் மூழ்கினார்கள். சுவர்ணவல்லி இடுப்பில் குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டே

எல்லாவேலையும் செய்வாள். சில வேளைகளில் லோகநாதனும் குழந்தையை எடுத்துக்கொள்வான். அவனிடுப்பில் இருக்கும்போது லீலா இன்னும் அதிகமாய்ச் சிரிப்பாள், அப்படிப்பட்ட சிரிப்பைப் பார்த்துக் களிக்கவேண்டுமென்றே சுவர்ணவல்லி குழந்தையைத் தன் நாயகன் கையில் கொடுப்பாள். ஆனால் அந்தக் குழந்தை வெகுநேரம் தகப்பனிடத்தில் இராமல் உடனே தாயினிடம்போகக் குதிக்கும். அவன் விட்டவுடனே தாயினிடம்போய்த் தகப்பன்பக்கமாய்த் திரும்பிப்பார்த்துக் கூச்சலிட்டுச் சிறிக்கும். இப்படியே அடிக்கடி தாய்தந்தையர்களின் இடுப்பிலிருந்து மாறிமாறித்தாவிச்சென்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, கொச்சையான இனிய மழலைச்சொற்பேசி ஆனந்தமடையும். இவ்வளவு ஆநந்தத்துக்கும் எது காரணமோ அது அந்தக் குழந்தைக்கன்றோ தெரியும்! லீலாவுக்குக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வயதாயிற்று. மெல்ல ஒரு அடி இரண்டடி வைத்து நடக்க ஆரம்பித்தாள். இப்பொழுது லீலாவை அவள் தாயார் எப்பொழுதும் இடுப்பில் தூக்கிக்கொண்டு திரிய வேண்டிய அவசியமே இல்லை. வீட்டில் தாயார் வேலைசெய்துகொண்டிருக்கும்போது, லீலா அவளுடைய சேலைத்தலைப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு முன்னும்பின்னுமாகத் திருந்துகொண்டிருப்பாள். தாயார் பருத்தி நூல் நூற்கும் வேளையில் தானும் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு இராட்டினம் சுழல்வதைப் பார்த்து, அதன் மநோஹரமான ஓசையை உற்றுக்கேட்டுப் பரவசமடைவள். எந்தக்காரணத்தைக்கொண்டும் அந்தக்குழந்தை அழுவேமாட்டாள். அவள் அழுவதை எவரும் இதுவரையில் கேட்டதேயில்லை. பசிவேளையிற்கூட அழுதலறியாள். அசாதாரணமான அந்தப் பாலிகையின் தன்மையைப்பார்த்துத் தாய்தந்தையர்கள் ஒவ்வொரு சமயம் கண்ணீர்விடுவார்கள். அவர்கள் அப்படி கண்ணீர்விடுவதைக்கண்டு தானும் கண்ணீர் விடுவள். அவர்கள் திரும்பித் தன்னைப்பார்த்துச் சந்தோஷித்துத் தழுவிக்கொண்டு முத்தங் கொடுத்தால், தானும் மலர்ந்த முகத்துடன் மந்தஹாசம்செய்வள். இதைத்தவிர மற்றெந்தக் காரணத்தினாலாவது அந்தப் பாலிகையின் கண்களில் நீர் வருவதில்லை.

கிரமமாய் லீலாவுக்கு ஐந்துவயது நிறைந்து ஆறும்வயது ஆரம்பமாயிற்று. அப்பொழுது நடந்த ஒரு சங்கதியை இதைப் படிப்பவர்கள் அறியவேண்டியது அவசியம்: சாதாரணமாக நாட்டுப்புறத்து ஸ்திரீகள் சாயங்காலத்தில் தாங்கள் வளர்க்கும் செடிகளுக்கு நீர்கொட்டுவது வழக்கமன்றோ? அப்படியே சுவர்ணவல்லியும் அன்று அந்திவேளையில் தன் வீட்டுத் தோட்டத்திலுள்ள செடிகளுக்கு நீர்கொட்டிக்கொண்டிருந்தாள். அதைப்பார்த்து லீலாவும் இடுப்பில் ஒருசிறிய பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு தாயாருடன் தானும் செடிகளுக்கு நீர்வார்க்கத் தொடங்கினாள். அப்படி செய்வதைச் சுவர்ணவல்லி பார்த்துப் பரிவுடனே, "அம்மா! உனக்கேன் இந்த வேலை? செடிகளுக்கு நான் நீர் வார்க்கிறேன். நீ ஒன்றம் வார்க்கவேண்டாம்' என்றாள். லீலா அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, மலர்ந்த முகத்துடன், "நான் ஒருத்திமாத்திரம் உட்கார்ந்துகொண்டு என்னசெய்யவேண்டும் அம்மா?" என்றாள்.

சுவர்ண:—குழந்தாய், நீ பக்கத்து வீட்டிலுள்ள உன் ஈடான பிள்ளைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிரு.

லீலா:—நான் போகமாட்டேனம்மா! அவர்கள் நல்லவர்களல்ல. நான் அவர்களோடு விளையாடமாட்டேன். நான் உன்னோடு விளையாடுகிறேன்; செடிகளுக்கு நீர்வார்க்கிறேன்.

சுவர்ணவல்லி குழந்தையின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து, சிறிதுநேரம் ஒன்றும்தோன்றாமல் அப்படியே நின்று திகைத்துப் போய்விட்டாள். பிறகு கண்களில் நீர் ததும்ப "ஐயோ! என் சண்ணே! தௌர்ப்பாக்கியமுள்ள என் வயிற்றில் பிறந்ததற்கு இதுவா

உனக்கு விளையாட்டு? எளியவர்களின் வீட்டில் பிறந்தாயென்று பகவான் உனக்கு இந்தப் புத்தியைக் கொடுத்தாரா ?" என்று சொன்னாள்.

லீலா:—(அவசரத்துடன்) — அம்மா! நீயும் அப்பாவும் அடிக்கடி தரித்திரம், கஷ்டம், துக்கம் என்று சொல்லுகிறீர்களே. அப்படியென்றால் என்ன ?

ஒன்றுமறியாத அந்தச் சிறுகுழந்தையின் வாயினால் அவ்வளவுவார்த்தைகளைக் கேட்ட சுவர்ணவல்லி பின்னும் திகைத்தாள். அக்குழந்தை கேட்ட கேள்விக்குச் சுவர்ணவல்லி உத்தரம் என்ன சொல்வாள் ? "அம்மா! நீ பெரியவளானபிறகு உனக்கே எல்லாம் தெரியவரும் இப்பொழுது உனக்கு ஒன்றும் விளங்காது" என்றாள்.

லீலா:—அப்படியானால் நான் இப்பொழுது பெரியவளே. நேற்று அப்பா 'எங்க லீலா பெரியவளாய்விட்டாள்.' என்று சொன்னாரல்லவா !

கனகம்:—அப்படி அன்று அம்மா ! இன்னமும் பெரியவளாகவேண்டும். அப்பொழுது நீயும் என்னைப்போல் செடிகளுக்கு நீர்வார்க்கலாம். வீட்டுவேலைகளெல்லாம் செய்யலாம். இப்பொழுதே செய்யத்தொடங்கினால் உனக்குக் கஷ்டம் உண்டாகும்.

லீலா:—அம்மா, உனக்குக் கஷ்டமில்லையா ?

கனகம்:—இல்லையம்மா ! எனக்கு யாதொரு கஷ்டமும் இல்லை.

லீலா:—அப்படியானால் எனக்கு மாத்திரம் என் கஷ்டமுண்டாகும் ?

கனகம்:—அம்மா ! உனக்கு இப்பொழுது கஷ்டம் தோன்றாது. நீரில் அலைந்தால் ஜலதோஷம் பிறந்து ஜ்வரம் உண்டாகும்.

ஜவரம்என்று அந்த நான்கு எழுத்துக்களையும் லீலா நிதானமாய் உச்சரித்தாள்.

இதற்குமுன் ஒருகால் அப்பெண் ஜ்வரத்தினால் பாதைப்பட்டிருந்ததனால், அந்தக் கஷ்டத்தை நினைத்து உடனே கண்களில் நீர்விட்டு, "அம்மா ! அப்படியானால் ஜலத்தில் அலைந்தால் உனக்கும் ஜ்வரம் வருமே" என்றனள்.

தனது முன்தானையால் அக்குழந்தையின் கண்ணைத் துடைத்து, குழந்தாய் ! இதனால் எனக்கு ஜ்வரம் வராது என்றாள். லீலா வியப்புற்று, "அப்படியானால் எனக்குமாத்திரம் என் ஜ்வரம் வரும்?" என்று கேட்டாள்.

ஸாதாரணமாய் எப்படிப்பட்ட தர்க்கசாஸ்திர நிபுணர்களானாலும் அவர்களுக்கும் அஞ்ஞானிகளும் சிறுபிள்ளைகளும் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பது மஹாகஷ்டம். அப்படியிருக்க, பேதையான கனகவல்லி இச்சிறுகுழந்தையின் கேள்விகளுக்கு எவ்வளவுதூரம் விடையளிப்பாள்? யாதொருபதிலும் சொல்லாமல் கனகவல்லி மௌனமாய்ச் செடிகளுக்கு நீர் வார்க்கத் தொடங்கினாள். தான் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தாயார் சரியாய் விடையளிக்கவில்லை; அப்பெண் என்னசெய்வாள் ? தானும் தாயைப்போல் மௌனம்வஹித்து வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தாள். பிறகு இருவருமாய்ச் செடிகளுக்கு நீர் வார்த்தார்கள்.

இவ்விதம் லீலா சிறுவயதுமுதல் தன் அன்னைக்கு உதவியாக வீட்டுவேலைகளையெல்லாம் செய்துவந்தாள் ; வேறுபிள்ளைகள் விளையாட அழைத்தாலும் போகமாட்டாள் ; அவர்களைப் போல் வீண்காலம்போக்கவும்மாட்டாள் ; தன் தாயாரைத் தழுவி சம்ஸாரசம்பந்தமான விளையாட்டையே விளையாடுவாள்.

மத்தியானவேளையில் தாயார் உட்கார்ந்து இராட்டினத்தில் நூல்திரிக்கும்பொழுது, லீலா பக்கத்திலுட்கார்ந்துபஞ்சுபன்னிக்கொடுப்பாள். சில நாட்களுக்குப்பிறகு நூல்கண்டுகளையெல்லாம் அருகிலிருக்கும் சந்தையில் கொண்டுபோய் விற்றுவரத்தொடங்கினாள். இந்த வித்

தையை இவளுக்கு அடுத்தவீட்டுப்பெண் கற்றுக் கொடுத்தாள்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

மேற்சொல்லியபடி லீலா நாளுக்குநாள் தாயினுபதேசத்தினால் வீட்டுச்சிறுவேலைகளில் மிகவும் தேர்ந்தவளானாள். தாய் தனக்கு ஒன்றும் வேலைசொல்லாவிட்டால், அக்கன்னிகையின் மலர்ந்த முகம் பிரகாசம் குறைந்து வாடிப் போகும். தாயோடு கூடிச் சிறிதுநேரம் வேலை செய்யாமலிருந்தாலும், அவள் வெகுவாகத் துயரப்படுவாள். பெண்குழந்தைகள் எல்லாக் குணங்களிலும் தாயைப்போலல்லவா இருக்கும்? கனகவல்லி இதற்குமுன் தான் திரித்த நூற்கண்டுகளையெல்லாம் அடுத்தகத்து ஸ்திரீயினிடம் கொடுத்துச் சந்தையில் விற்று வரும்படி சொல்வாள்; அப்படி வந்த பணத்தில் அவளுக்குச் சிறிதுபாகம் கொடுப்பாள். இப்பொழுது அந்த வேலையை லீலா தானே செய்துவந்ததனால், கனகவல்லிக்கு அடுத்த வீட்டுப்பெண்ணுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய பணம்லாபமாயிற்று. ஒருநாள் சாயங்காலத்துக்கு முன்பே லீலா நூல்கண்டுகளைச் சந்தையில் விற்றுவிட்டு, வானம் மேகம்மூடி மழைவரும் போலிருந்ததனால், சனவேகமாய் வீட்டுக்குத் திரும்புகையில், மேகம் அதிகமாகிக் கறுத்துக் சாற்றம் மழையும் கலந்தடிக்கத் தொடங்கியது. அப்பொழுது சந்தையிலிருந்து தன்னோடு வந்தவர்கள் ஊரை ஸமீபித்துவிட்டார்களென்றாலும் மழை அதிகமாவதைக்கண்டு அவர்களெல்லோரும் வேகமாய்ச் சென்றார்கள். சந்தையிலிருந்து வாங்கிவந்த ஸாமான்கள் மழையில் நனைந்தால் கெட்டுவிடுமென்று பயந்து அவர்கள் நடையைவிட்டு ஓட ஆரம்பித்தார்கள். பாபம் குழந்தை லீலாவும் அவர்களுடன் தானும் ஓடப் பிரயத்தனப்பட்டாள்! அவர்களது ஓட்டமெங்கே? குழந்தையின் ஓட்டமெங்கே? அவர்களெல்லாரும் இச்சிறுமியைப் பின்னால் விட்டுவிட்டுத் தங்கள் பாட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு அகப்பட்ட இடத்தில் போய் ஒளித்துக்கொண்டார்கள். லீலா, ஊருக்கு வந்தும் வீட்டிற்குச் சொல்லமுடியாமல் மழை பின்னும் அதிகமாவதைக் கண்டு, அருகிலிருக்கும் ஓர் மாடிவீட்டையடைந்து அந்தவீட்டுச் சுவர்மறைவில் நின்றாள்.

மழை அதிகமாயிற்று. காற்றும் பலமாய் வீசத்தொடங்கியது. அப்பொழுது அந்த வீட்டிலுள்ள திவ்வியமங்கள விக்ரஹம்போன்ற யௌவனபுருஷனொருவன் வீட்டுவாசல்சன்னல் கதவுகள் மூடவந்து, வெளியில் சுவர்மறைவில் மழையினால் உடல்முழுவதும் நனைந்து குளிர் தாங்கமுடியாமல் நடுநடுங்கிக்கொண்டு கைகால்கள் முடக்கியொடுக்கி உதரிக்கொண்டு நிற்கும் எட்டுவயதுபாலிகையைக் கண்டான். அவன் வரும் கால்அரவம்கேட்டு லீலா அவர் எங்கே தன்னைக் கோவித்துத் துரத்தப்போகிறாரோ என்று பயந்து, பின்னும் சுவரோடுசுவராய் ஒடுங்கிக்கொண்டு அவனைப் பார்த்தாள். ஆஹா! என்ன அழகு! ஸஹஜமாகவே அழகுடன் விளங்கும் அச்சிறுமியின் இளமுகத்தில் காற்றுக்குச் சிதறிவிழுந்த கறுத்த தூசிகளிலிருந்து வெளேரென்று மழைத்துளிகளில் ஒவ்வொன்று முத்துக்களைப்போல் சரிந்துவிழும்போதுகூட லீலா ஒரு புதிய நிறத்துடன் தோன்றினாள். அந்த யௌவன புருஷன் இவளைக்கண்டு நின்றவன் நின்றபடியே அசையாமல் கண்இமைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்தம்பித்துவிட்டான். ஜன்னற்கதவுகளை மூடவந்தவன், காற்றினால் ஸ்வயமாய்ச் சிறிது மூடியிருப்பதைக்கூட நன்றாய்த் திறந்துவிட்டான்.

அந்தருணம் அவன் மனதில் என்னென்ன யோசித்துக்கொண்டானோ, நம்மால் சொல்லமுடியாமற்போனாலும், உடனே அக்கன்னிகையை உள்ளே வரும்படி அழைத்தான். பாவம் அந்தப்பெண் பின்னும் அதிகமாய்த் திகிலடைந்தாள்! அவ்வளவு பெரிய மாடிவீட்டில் நுழைவதற்கு அவள் மனம் துணியாதவளானாள். அதற்குள் அந்த ஸுந்தரபுருஷனுடைய சேவ

கர்களில் ஒருவன் வெளியே வந்து, நமது லீலாவை உள்ளேவரும்படி அழைத்தான். லீலாவுக்குத் தெரிந்தவனுகையால், அந்த சேவகன், அவனை நம்பி லீலா அவன் பின்னர் உள்ளே சென்றாள். அவளைக் கண்டதும் அந்த ஸுந்தர புருஷன் "பாபம் துணிமுழுவதும் தெப்பமாய் நனைந்து போயிற்று. நல்ல உலர்ந்த வஸ்திரமொன்றுகொண்டுவந்து கொடு" என்று வேலைக்காரனிடம் சொன்னான். ஆனால், அந்த ஸேவகனும் ஸுந்தரபுருஷனுமாய்க் கூடி எவ்வளவு சொன்ன போதிலும், லீலாமாத்திரம் தான் கட்டிய வஸ்திரத்தை மாற்றமாட்டாதவளானாள்.

இதற்குள் அவ்விடத்துக்கு வேறொருவாலிபன் வந்து லீலாவைக் கண்டு வியப்புற்று முதல் வாலிபனை நோக்கி, "ஸோமநாதா! லீலா உனக்கு எங்கே அகப்பட்டாள்." என்று கேட்டான்.

ஸோமநாதன் சென்னைக்கலாசாலையில் கல்வி கற்றுவரும்பொழுது இரண்டாவது வாலிபனும் அவனும் தோழர்களாயிருந்தார்கள். இவன் பெயர் நரேந்திரன். பிரிய நண்பனாகிய நரேந்திரனைக் கண்டுவிட்டுப்போவதற்காக ஸோமநாதன் சென்னையிலிருந்து வந்திருந்தான்.

நரேந்திரன் கேட்ட கேள்விக்கு அவன் "நீ இந்தப் பெண்ணை அறிவாயா?" எனக்கேட்டான்.

நரே:—"அறியாமலென்ன? இந்தப் பெண் இந்த ஊரிலிருக்கும் லோகநாதன் புத்திரியல்லவா? பாபம், லோகநாதன் மிகவும் எளியவன்! இந்த ஊரில் அவனைப்போன்ற உத்தமபுருஷன் யாருமில்லை. அவனைவிட அவன் பத்தினி இன்னும் உத்தமி. அத்தம்பதிகளுக்கு இவள் ஒரே பெண்" என்றுரைத்து, அந்தப்பாலிகையைப் பார்த்து, "லீலா! இந்தமழையிலும் காற்றிலும் எவ்விடம் சென்றிருந்தாய்?" என்று கேட்டான்.

லீலா:—சிறிது தைரியத்துடன் "சந்தைக்குப் போயிருந்தேன்" என்றனள்.

நரே:—ஆம்: இன்றைத்தினம் சீதாபுரம்சந்தை. அவ்வூர் இவ்விடத்திலிருந்து நான்கு மைல் தூரமாயிற்றே! அங்கு ஏன் சென்றாய்?

லீலா:—நூற்கண்டுகளை விற்று வருவதற்காக.

லீலாவின் சொற்களைக் கேட்ட ஸோமநாதன் மிகவும் திகைத்து, "இவ்வளவு சிறியபெண்ணா நூல்விற்பதற்காக அவ்வளவுதூரம் சென்றிருந்தாள்! இவர்கள் எக்குலத்தைச்சேர்ந்தவர்கள்?" என்று நரேந்திரனைக் கேட்டான்.

நரே:—புன்னகையுடன், "இவர்கள் வேளாளர்கள்; உங்களுக்கு அயல்ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்."

ஸோம:—இச்சிறுமியைச்சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் யாரிருக்கிறார்கள்.

நரே:—முன்னமே சொன்னேனல்லவா! தாய் தந்தைகளைத்தவிர வேறு யாருமில்லையென்று. அவர்கள் இக்குழந்தையை மிகவும் அலக்ஷ்யமாய் வளர்க்கிறார்கள்.

ஸோம:—இவ்வளவு சிறியபெண்ணை நூல் விற்பதற்காக இவ்வளவுதூரம் அனுப்பியதிலிருந்தே அவர்களது குணம் தெரியவில்லையா?

நரே:—அப்படி சொல்லக்கூடாது. சிறியவள் வெகுகஷ்டப்படும் ஸ்வபாவமுடையவள். அதிக சுறுசுறுப்பு. இப்பொழுதே வீட்டுவேலைகளெல்லாம் தானே செய்துவருகிறாள்.

இப்படி இவர்களிருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்க, லீலா திகைத்தவளாய், ஸோமநாதன் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டுநின்றாள். ஸோமநாதனும் அச்சிறுமியின்ஒப்பற்ற அழகைக்கண்டு வெகுவாய்ப் புகழ்ந்துகொண்டு நின்றான்; இப்பொழுது அந்தப்பெண்ணின் ஸ்வபாவத்தையும் நற்குணங்களையும் கேட்டுப் பின்னும் அதிகமாக ஆச்சரியப்பட்டான். அவர்களது ஏழ்மையைக்குறித்து விசனப்பட்டுக் கருணை

யுடன் லீலாவைப்பார்த்து 'இன்றைத்தினம் நூல்விற்றதில் எவ்வளவு வந்தது?' என்று கேட்டான்.

அதைக்கேட்ட அச்சிறுமி, தன் சேலையின் தலைப்பில் பத்திரமாய் முடித்துக்கொண்டிருந்த சில அணக்களையும் பைசாக்களையும் காண்பித்தாள்.

ஸோமநாதன் அதைக்கண்டு, தன் சட்டைப் பையிலிருந்து ஐந்துரூபாயை எடுத்து அக்கன்னிகையின் தலைப்பில் முடியப்போனான். ஆனால், அவள் அதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. ஸோமநாதன் தன்னாலானமட்டும் அவளை ரூபாயை எடுத்துக்கொள்ளச்சொன்னான்; பயன்படவில்லை. இவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நரேந்திரன், "லீலா! அவர் அன்புடன் கொடுப்பதைத் தவிர்த்தல் கூடாது. இதனால் ஒருதப்புமில்லை. வாங்கிக்கொள்" என்றான்.

லீலா:—"என் தாயார் நூல்விற்ற பணத்தை மாத்திரம் கொண்டுவரும்படி சொன்னாள். அதனால் நான் யாரிடத்திலிருந்தும் இனாமாக ரூபாய் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது". இதைக்கேட்ட ஸோமநாதன், கொஞ்சம் சிரித்து, "லீலா! அப்படியானால், எனக்குச் சில நூலுருண்டைகள் வேண்டும். உன்னிடமிருந்தால் கொடுக்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

உடனே, லீலா மிக்கஸந்தோஷத்துடன் தனது மடியில் வைத்திருந்த, சந்தையில் விற்று மிகுந்த நூற்கண்டுகளை எடுத்து ஸோமநாதனிடம் கொடுத்தாள். அவனும் அவைகளை மந்தஹாஸத்துடன் கைக்கொண்டு, ஐந்துரூபாய்களை அவளிடம் கொடுக்கச்சென்றான். அப்பெண் அதை வாங்காமல், "நூலின் விலைமுழுதும் நான்குஅணாதான். ஐந்துரூபாய்கள் எனக்கேன்?" என்றனள்.

ஸோம:—பெண்ணே! நீ சிறியவள். உனக்குத் தெரியாது. இதன் விலை ஐந்து ரூபாய்தான்.

லீலா:—இல்லை! இல்லை!! எனக்கு அதன் விலை நன்றாய்த் தெரியும், நான்குஅணாதான்: வாங்குபவர்கள் அதிகமாயிருந்தால் ஐந்தணாவைவிட அதிகமில்லை. நூல்விற்பவர்கள் என்றைக்கும் ரூபாய்க்கு விற்றதேயில்லை. மேலும், ரூபாய் எங்களுக்கு எதற்கும் அவசியமில்லை. அணா பைசாக்களுடனே எங்கள் செலவெல்லாம் முடிந்துவிடும்.

ஸோம:—உன் தாய்தகப்பனாரிடங் கொடு.

லீலா:—அவர்களுக்குமாத்திரம் எதற்கு ரூபாய்? அவர்களிடம் ரூபாய் இருந்ததை என்றைக்கும் நான் கண்டதில்லை. வாய்தாவிற்கு மாத்திரம் சில்லரைகளை ரூபாயாக மாற்றுவார்கள்.

ஸோம:—அப்படியானால், இந்த ரூபாயை உன் தந்தையிடம் வரிகட்டும்படி கொடு.

லீலா:—வரி முன்னமே கட்டியாய்விட்டது. இன்னும் ஒருவருஷம் வரையில் கட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஸோம:—"அப்படியானால், உன் நூலை நீயே எடுத்துக்கொள்; எனக்கு வேண்டாம்" என்று சொல்லி, அந்த நூல்களையெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொடுத்தான்; கட்டும்பொழுது லீலாவிற்குத் தெரியாமல் ஒருநோட்டையும் வைத்துக்கட்டினான். அதைக் கண்ட நரேந்திரன், அவன்பக்கமாய்த் திரும்பி ஏதோ சொல்லப் போக, அவன் கண்சாடை காட்டவே பேசாமலிருந்துவிட்டான். இதற்குள் மழையும் நின்றுவிட்டது. லீலாவும் எழுந்து வீடுநோக்கிச் சென்றாள். ஸோமநாதன் அச்சிறுமி கண்ணுக்கு மறையும்வரையில் இமைகொட்டாமல் பார்த்துவிட்டு ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரிந்தான். "இத்தகைய ஸௌந்தரியமும், லாவண்யமும் உள்ள பெண்ணை இப்படிப்பட்ட வேலைசெய்வதற்காகவா நான்முகன் சிருஷ்டித்தான்? இதே அவள் உயர்குலத்தவளானால் எந்நிலைமையிலிருப்பாள்?

அந்தோ!'' என்று ஸோமநாதன் நரேந்திரனிடம் சொன்னான்.

“அவரவர்கள் செய்த புண்யபாபங்களுக்குத் தக்கவாறு கடவுள் பொருளைக் கொடுக்கிறார். எல்லாம் அவர் செயல்தானே'' என்று நரேந்திரன் பதில் கூறினான். இப்படி இருவரும் வெகு நேரம் வரையில் லீலாவைப்பற்றி வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

லீலா அவர்களை விட்டுப் போகும்பொழுதே அஸ்தமிக்கக் கொஞ்சநாழிகைதான் இருந்தது. ஆனால், ஆகாயம் முழுவதையும் மேகங்கள் கவர்ந்து கொண்டன; எங்கும் இருளும் வெளிச்சமும் கலந்திருந்தன: அடிக்கடி, பளிச் பளிச் என்று மின்னும் மின்னல்களும்,காதுகள் செவிடுபடும்படியாய் இடிக்கும் இடிகளும், வழியில் போகும் ஜனங்களை நடுங்கச்செய்தன; தூறிக் கொண்டே இருந்தது.

இந்த ஸமயத்தில், முற்கூறியவாறு ஸோமநாதனும், நரேந்திரனும் ஒரேமனதுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, லோகநாதனும் லீலாவும் அவ்விடம் வந்தார்கள். அவர்களைக்கண்டு, பேசிக்கொண்டிருந்தவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

அவர்களை “எங்கு வந்தீர்கள்?'' என்று கேட்பதற்குமுன்பே, லோகநாதன், “ஐயா! என் பெண் கொண்டுவந்த நாலுருண்டைகளில் பத்துரூபாய்நோட்டு ஒன்று காணப்பட்டது. இக்குழந்தை சொன்ன சொற்களால், அது உங்களுடையதென்று தெரியவந்தது: பாருங்கள்'' என்று, நோட்டைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, திரும்பவும், “நாலுருண்டைகள் மழையில் நனைந்திருந்ததனால் இதுவும் நனைந்துபோய்விட்டது. அதனால் ஏதாவது நஷ்டம் உண்டா? வெயிலில் உலரவைத்திருப்பேன். ஆனால், இப்பொழுது வெயில் இல்லை. அடுப்பிலாவது தீபத்திலாவது காண்பிப்பதற்குத் தைரியம் வரவில்லை'' என்று மிக்க வினயத்துடன் கூறினான்.

அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட நரேந்திரன், ஸோமநாதன்முகத்தைப் பார்க்க, அவன் லோகநாதனைப்பார்த்து, “அந்த நோட்டை உன் பெண்ணுக்காக நான்தான் கொடுத்தேன்'' என்றான்.

லோகநாதனுக்குப் பேச நா எழும்பவில்லை; சிறிதுநேரம் அவர்களது முகத்தைப் பார்த்து விட்டு, “ஐயா! நாங்கள் எளியவர்கள் என்பது உண்மையே. ஆனாலும், நான் இதுவரையில் எவரையும் பணம்கேட்டதில்லை'' என்றுரைத்தான்; தனது புத்திரியைப் பார்த்து “அம்மா! நீ எதாகிலும் பணம்வேண்டுமென்று இவர்களைக் கேட்டாயா?'' என்று வினவினான்.

லீலாவின் முகம் திடீரென்று பிரகாசம் குறைந்து வாடிவிட்டது. அப்பொழுது இளங்காற்று வீசவே, மழையில் நனைந்திருந்த அச்சிறுமியின் கறுத்த மயிர்த்திரள்களும், நீலோற்பலம்போன்ற விழியினழகும் அவள்முகவாட்டத்தை மறைத்துவிட்டன. அப்பெண் தனது இடதுகையினால் தலைமயிரைப் பின்னுக்குத் தள்ளிக்கொண்டே, ஈனஸ்வரத்துடன் ‘இல்லை : நான் இவர்களை ஒன்றும் கேட்கவில்லை' என்றனள்.

ஸோம:—இல்லை : லீலா உண்மையாய் ஒன்றும் கேட்கவில்லை; கேட்காவிடில் கொடுக்கக் கூடாதா?

லோக:—இப்பொழுது அறிந்துகொண்டேன். தாங்கள் எங்கள் ஏழ்மைக்காகத் தயவுடன் கொடுத்ததுபோலிருக்கிறது. ஆனாலும், மன்னிக்க வேண்டும்: நான் ஏழையானாலும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து ஜீவிப்பவன். என்னைவிட எளியவர்களான கூன் குருடு முதலியவர்களுக்குக் கொடுத்தால் உங்கள் தர்மம் பயன்படும்.

ஸோம:—தாங்கள் அப்படி நினைக்கக்கூடாது: அப்பணத்தைத் தங்கள் குமாரிக்குக் கொடுத்தேனேதவிர, தங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை.

லோக:—என் பெண்ணுக்குக் கொடுத்தால் எனக்குக்கொடுத்ததுபோல் ஆகவில்லையா?

ஸோம:—அப்படியாகமாட்டாது: தாங்கள் அப்பணத்தைச் செலவுசெய்யக்கூடாது.

லோக:—அப்படியானல், அதை என்னசெய்வது?

ஸோம:—உன் பெண்ணின் அழகுக்கேற்ற ஆபரணம் ஏதேனுமொன்று செய்து அவளுக்குப் போடேன்!

லோக:—ஆபரணம் செய்வதில் என்னலாபம்? கேவலம் கள்ளர்களுக்கு ஆசைகாட்டினதுபோலாகிறது. இப்பொழுதோ, இரவில் யாதொரு சிந்தனையுமின்றிச் சுகமாக நித்திரைசெய்கிறோம். இது முதற்கொண்டு அதுவும் இல்லாமற்போய் விடும்.

நரே:—ஐயா! லீலாவுக்காகக் கொடுத்த சொத்தை வாங்கிக்கொண்டால் யாதொரு கெடுதியும் நேரிடாது. சிறிது யோசியுங்கள். இப்பொழுதுதான் கள்ளர்பயமென்று நகைசெய்யாதிருந்துவிடுகிறீர்கள். நாளைக்கு லீலாவுக்கு விவாஹம்செய்யும்பொழுது அலங்காரஞ்செய்யாவிடில் ஸரியான கணவன் அகப்படுவானு?

'லீ—லா—வி—வா—ஹ—ம்' என்று லோகநாதன் உச்சரித்து ஏதோ யோசிக்கலாயினன்; பிறகு, நரேந்திரனைப் பார்த்து, 'அப்படியானல், இந்த நோட்டு உங்களிடமே இருக்கட்டும். இதை என்னல் காப்பாற்ற முடியாது. லீலாவின் விவாஹசமயத்தில் எனக்குக்கொடுக்கலாம்.'

ஸோமநாதன் அதற்கு ஒப்பவில்லை. பிறகு நரேந்திரன் அதைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக் கொண்டான். லோகநாதன் அவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு லீலாவுடன் வீடுநோக்கிச்சென்றான். ஸோமநாதன்மாத்திரம் அந்த நள்ளிருளில் அவர்கள் போனவழியையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

சிங்கப்பூர். ஸ்ரீமதி பாலசுந்தரிதேவி.

Karnabaram.

By Mr. E. R. Krishnamachariar,
Sanskrit Pandit, Government Oriental Library, Madras.

கர்ணபாரம்.

சூத்திரதாரன் வாழ்த்து உரைக்கின்றான்:—

"நரசிங்க ரூபமாகி வச்சிராயுதம்போன்ற நகங்களால் இரணியனென்னும் கொடிய அசுரனது மார்பைப் பிளந்த கொடிய அவ்வடிவத்தைப் பார்த்து, ஸ்திரீகள், மனிதர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், பாதாளவாசிகள் முதலியோர் வியப்புறும்படி, மகாலக்ஷ்மியுடன் விளங்கிய விஷ்ணுவானவர், நமக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுவாராக."

வாழ்த்துரை முடிந்தவுடன் சூத்திரதாரன்:—

"நான் சபையோர்களிடம் விஜ்ஞாபனம் செய்துகொண்டிருக்குந் தருணத்தில், திரைக்குள் சப்தமொன்று கேட்கின்றது; அதைச் சற்று உற்று நோக்கி, ஆ! ஆ!! சப்தம் இன்னதென்று அறிந்தேன்.

"துரியோதன மகாராஜன் ஒரு தூதனை அனுப்பி, தனக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் கடுமையான போர் விரைவில் நடைபெறப்போகிறபடியால் அதற்கு உதவிசெய்யச் சித்தமாயிருக்கும்படி அங்கதேசாதிபனை கர்ணனுடன் சொல்லச் செய்திருக்கிறான். ஆயினும், நன்கு கவனிக்கிறேன்." (என்று சொல்லித் திரைக்குள் மறைகிறான்.)

பிரஸ்தாவனை.

தூதன் (பிரவேசித்து), "யார் அங்கே? கோரமாக யுத்தம்செய்யத் திரண்ட சேனைகளுடன்

பாண்டவர்கள் வந்திருப்பதைக் கேட்ட நம் அரசாகிய அரவக்கொடியோன், சத்துருக்களின் ஆரவாரங்களைப் பொறுக்காதவனாய், யானை, குதிரை, தேர், காலாள் முதலாகப் பலதிறப்பட்ட சேனைகளுடன் புறப்பட்டு யுத்தகளத்திற்கு வந்து, சிங்கநாதஞ்செய்து, அர்ச்சுனனுக்கு எதிராக வந்திருக்கிறான். இவ்விஷயத்தைக் கர்ண மகாராஜனுக்குத் தெரிவிக்கவந்தேன்" என்று சொல்லி, நான்குபக்கங்களிலும் சுற்றிப்பார்த்து "ஆ! புகழ்பெற்ற கர்ணனும் சல்யராஜனும் போர்க்கோலம்பூண்டு சேனைகளுடன் தங்கள் அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டுவருகின்றனர். இவர்களோ, போர்செய்வதில் முதன்மைபெற்ற மிக்கவல்லமையுள்ளவர்கள். ஆயினும், மேகங்களால் மறைப்புண்ட கோடைக்காலத்துக் கதிரவன்போல் விளங்குகிறார்கள்; மிக்க கோபத்துடன் இருக்கிறார்கள்." (என்று சொல்லித் திரைக்குள் மறைந்தான்.)

பின்பு கர்ணனும் சல்யனும் பிரவேசித்தல்.

கர்ணன்:—சல்யா? நான் கௌரவர்களுக்கு எப்போதும் எவ்விதத்திலும் நன்மையைச் செய்கிறவன். யுத்தகளத்தில் பகைவர் என்னால் விடப்படுகிற அம்பிற்கு வீணில் இரையாவர். சரி!! சீக்கிரம் அர்ச்சுனனுக்கு எதிரில் தேரை ஓட்டிப் போ. அவனைப் பார்க்கவேண்டும்.

சல்லியன்:—அப்படியே. (என்று சொல்லித் தேரைச் செலுத்துகிறான்.)

கர்ணன்:—சல்லியா! 'யமன்போன்ற எனக்குக் கோபம்வந்தால், சத்துரு அரசர்களும், அவர்களுடைய சேனைகளும் பாணத்தால் கை வேறு, கால்வேறு, தலைவேறாகப் பிளக்கப்பட்டு வீணே இறந்துவிடுவார்களே!" என்னும் இரக்கம் மிகுதியாக இப்பொழுது உண்டாகிறது. ஆ! ஆ!! நான் குந்திவயிற்றில் முதலிற் பிறந்து, "ராதேயன்" எனப் பெயர்பெற்று, பகைவர்களாகிய பாண்டவர்களின் சகோதரனாயினும், வீரர்களாகிய அவர்களுடன் சண்டை செய்யவேண்டுமென நெடுங்காலம் எனக்கிருந்த எண்ணம் இப்பொழுது கைகூடிற்று. ஆயினும் என்? நான் இவ்வளவு காலம் பயிற்சிசெய்து வந்த வில்வித்தைகளெல்லாம் பயனில்லாமற் போனதற்குக் காரணம், என் தயார் வேண்டுகோளும், பரசுராமரின் சாபமுமே. இவ்விஷயங்களெல்லாம் உனக்குத் தெரியாவா? சொல்லுகிறேன்.

சல்லியன்:—தெரியாது. நானும் கேட்பதில் ஆவலுள்ளவனாகவே இருக்கிறேன்.

கர்ணன்:—சல்லியா! நான் வில்வித்தைகற்பதற்காகப் பரசுராமனிடம் சென்றேனன்றோ?

சல்லியன்:—ஆம். பிறகு என்ன நடந்தது?

கர்ணன்:—பிறகுதல திலகரும், மின்னற்கொடிபோன்ற சிவந்தசடையை உடையவரும், 'பரசு' என்னும் ஆயுதத்தால் க்ஷத்திரியர்களை நாசஞ்செய்தவருமாகிய பரசுராமரிடம் சென்று நமஸ்கரித்து அவரெதிரில் அசையாது நின்றேன்.

சல்லியன்:—அதற்குமேல்.

கர்ணன்:—பிறகு அவர் ஆசீர்வாதம்பண்ணி, 'நீ யார்? எங்கே வந்தாய்?' என்று வினவினர்.

சல்லியன்:—அப்புறம்.

கர்ணன்:—'சுவாமி! தங்களிடம் அஸ்திராப்பியாசஞ் செய்துகொள்ள வந்தேன்' என்றேன்.

சல்லியன்:—அதற்குமேல்.

கர்ணன்:—அவர், க்ஷத்திரியகுலத்திற் பிறந்தவர்களுக்கு வில்வித்தைகளைக் கற்பிக்கமுடியாதென்றும், பிராமணகுலத்திற் பிறந்திருந்தால் மட்டும் கற்பிக்கக்கூடுமென்றும் சொன்னார்.

சல்லியன்:—அவருக்கு வெகுகாலமாய் க்ஷத்திரியர்களிடம் பகைமையுண்டன்றோ! அதன் பின்.

கர்ணன்:—பின்பு, நான், ராஜவம்சத்திற் பிறந்தவனல்லனென்றும், பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவனென்றும் சொல்லி, அவரிடம் வில்வித்தை கற்க ஆரம்பித்தேன்.

சல்லியன்:—அதற்குமேல்.

கர்ணன்:—சிலகாலம் கழித்தவுடன் ஒருநாள் தருப்பை, சமித்து, கிழங்கு, பழம் முதலியவற்றைக் கொண்டுவருவதற்சென்று அவருடன் காட்டிற்குச் சென்றேன். காட்டில் அலைந்து திரிந்த சிரமத்தால் அவர் களைத்து, என்மடியில் படுத்துத்தூங்கினார்.

சல்லியன்:—அதன்பின்.

கர்ணன்:—அந்தச் சமயத்தில், வச்சிராயுதம் போன்ற கூரிய மூக்குள்ள புழுவொன்று விரைவில் என் தொடைகளிரண்டையும் துளைக்க, நான் 'குருவுக்கு நித்திராபங்கம் வருமே!' என்று, மிக்க தைரியத்துடன் அந்த வேதனையைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தேன். சிறிது பொழுதிற்குள் எனது ஆசாரியர் விழித்துக்கொண்டு, தம் சரீரத்தில் இரத்தம் வழிந்திருப்பதைப் பார்த்து, அதன் விவரத்தை ஞானதிருஷ்டியால் உணர்ந்து, மிக்க கோபத்தை அடைந்து, 'என்னால் கற்பிக்கப்பட்ட வித்தைகளெல்லாம் யுத்தகளத்தில் நல்ல சமயத்தில் பயன்படாமற்போகட்டும்' என்று சாபமிட்டார்.

சல்லியன்:—அந்தோ! இதைக் கேட்டால் எனக்கு மிக வருத்தமாக இருக்கின்றதே!

கர்ணன்:—ஆனாலும் இப்போது பரீக்ஷிப்போமென்று பாணங்களை எடுக்க, அஸ்திரங்களெல்லாம் வீரியமற்றன; குதிரைகளெல்லாம் தடுமாறி விழுந்து கண்களைமூடிக்கொண்டு அடங்காமற்போயின; யானைகளெல்லாம் எழிலைம்பாலை போன்ற மதஜலத்தைப் பெருக்கித் திரும்பி ஊருக்குச்சென்றன; சங்கம் முதலிய வாத்தியங்கள் சப்தஞ்செய்யாமலிருக்கின்றன; பார்த்தாயா இந்த விந்தையை!

சல்லியன்:—இது தாங்கக்கூடாத கஷ்டந்தான். (என்று துக்கித்தான்.)

கர்ணன்:—சல்லியராஜனே? துக்கப்படவேண்டாம். பகைவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்து இரணகளத்தில் இறந்தால் வீரசுவர்க்கமும், ஜயித்தால் கீர்த்தியும் உண்டாவது நிச்சயம். இவ்விரண்டும் ஒருவர் பங்கல்ல. தவிர, காம்போஜதேசத்தில் உண்டானவையும், வேகத்தில் கருடனை வெல்லக்கூடியனவும், முன் வைத்தகாலைப் பின் வைக்காதனவுமான இக்குதிரைகள், நமது பட்டணத்துக்குத் திருப்பிச்செல்ல விரும்புகின்றனவே! ஆயினும், இவைகளை நமக்கு உதவியாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்தணர், பசுக்கூட்டம், கற்புடைப்பெண்டிர் முதலானவர்களுக்கும் தேர்ச்சியடைந்துள்ள வீரர்களுக்கும், எனக்கும், அக்ஷயம் உண்டாகட்டும். நான் தைரியமுடையவனைப் இந்த யுத்தத்தில் பாண்டவ சேனைக்குள் பிரவேசித்து, குணவானான தர்மபுத்திரனைக் கட்டி, அர்ச்சுனனையும் கொன்று, சிங்கமில்லாத காட்டிற் பயமில்லாமற் செல்வதுபோல் திரிவேன். சல்லியமகாராஜனே! தேரில் ஏறுவோம்.

சல்லியன்:—அப்படியே. (என்று சொல்ல, இருவரும் தேரில் ஏறினார்கள்.)

கர்ணன்:—சல்லியராஜனே! நம்முடைய தேரை அர்ச்சுனனெதிரிற் கொண்டுபோய் நிறுத்துவீராக.

(திரைக்குள்)

கர்ணமகாராஜனே! பெரியபிச்சை கொடுக்கவேண்டும்! பிச்சைகொடுக்கவேண்டும்!!

கர்ணன்:—(அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு,) அடா! இந்த ஒலி மிக்க கம்பீரத்துடன் இருக்கின்றதே! இச்சத்தம் சாமானிய மனிதர்களுடையதன்று: ஸ்ரீமானும், பெருமைபொருந்தியவனுமாகிய ஒருவனுடையதாக இருக்கவேண்டும்; ஏனென்றால், இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டவுடனே, குதிரைகளெல்லாம் பயமடைந்தும்,

காதுகளை நெறித்துக்கொண்டும், தலையைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும், பிரமித்து, அசையாமல் சித்திரம்போல் நிற்கின்றன! இப்படிச்செய்யும் வன்மையுடைய பெரியோரைக் கூப்பிடுக. (என்று சொல்லி, சற்று ஆலோசித்து, 'சீச்சீ! நானே கூப்பிடுவேன்' என்று நினைத்து,) சுவாமி! இங்கு விஜயம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு பிராமண வடிவத்துடன் இந்திரன் பிரவேசித்தல்.

இந்திரன்:—(என் வாகனமான மேகங்களே! நீங்கள் விரைவாக உங்களிருப்பிடத்திற்குத் திரும்பிப் போவீர்களாக. என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டு, கர்ணனிடம் வந்து, மீட்டும்,) பெரியபிட்சை தரவேண்டும் (என்றுகேட்டான்.)

கர்ணன்:—பகவானே! அரசர்களால் வணங்கப்பட்டவனும், பிராமணோத்தமர்களின் பாததூளிகளால் பரிசுத்தமான சிரசுடையவனும், தானசீலர்களுள் ஒருவனாக இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டவனும் ஆனேனென்னும் சந்தோஷமுடையவனாகி நான் வந்தனஞ்செய்கின்றேன்.

இந்திரன்:—(மனத்துக்குள்) நான் 'என்னவென்று ஆசீர்வதிக்கலாம்? 'சிரஞ்சீவியாக இருப்பாயாக' என்று சொன்னால், தீர்க்காயுளையடைவான்; ஆசீர்வதிக்காமலிருந்தால், மூடன் என்று இகழ்வான். ஆகையால், இவ்விரண்டையும்விட்டு வேறு எவ்விதம் ஆசீர்வதிக்கலாம்? (என்று தனக்குள் ஆலோசித்து, வெளியில்) கர்ணமகாராஜனே? சூரியன், சந்திரன், இமயமலை, சமுத்திரம் இவைகளைப்போல் உன்கீர்த்தி இப்புவியில் நிலைத்து நிற்கட்டும். (என்றான்)

கர்ணன்:—சுவாமீ! "விதிமுறைப்படி தீர்க்காயுளுடையவனாய் இருப்பாயாக" என்று ஏன் ஆசீர்வதிக்கவில்லை? ஆயினும், இதுவே மங்களகரமாக இருக்கட்டும். ஏனென்றால், ராஜ்யலக்ஷ்மியானவள் பாம்பின் நாக்கைப்போல் சஞ்சலப்படுபவளாதலாலும், ஒவ்வொருவனும் தானதர்மங்களைச் செய்யவேண்டியது ஆவசியமாகையாலும், தன் சரீரத்தை விட்டாவது ஜனங்களைப் பாதுகாத்து அதனாலுண்டாகும் கீர்த்தியை அடைவதுதான் சாசுவதமாதலாலும். சுவாமி! என்னிடமுள்ள பொருள்களில் தங்களுக்கு வேண்டுவது யாது?

இந்திரன்:—(மறுபடி) பெரிய பிட்சையிட வேண்டும்.

கர்ணன்:—சுவாமீ! என்னிடமுள்ள பொருள்களைச் சொல்லுகிறேன். வேண்டுவனவற்றைக் கேளுங்கள். கொடுக்கின்றேன். சாதுத்தன்மையுள்ளனவும், அமிருதம்போல் இனிமையுள்ள பாலைச் சொரியத்தக்கனவும், இளங்கன்றுகளை உடையனவும், தருணவயதுள்ளனவும், பார்த்தவர்களால் ஆசைப்படத்தக்கனவும், தங்கப்பூண் கட்டின கொம்புகளை உடையனவுமாகிய அனேகம் பசுக்கள் உள்ளன. அவைகளிடம் விருப்பமிருக்குமாயின் தருகின்றேன்.

இந்திரன்:—ஆயிரம் பசுக்களை நீர் எனக்குக் கொடுத்தாலும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் பால்குடிப்பதற்குத்தான் அவை உபயோகப்படும். பிறகு என்செய்வது? அவை வேண்டாம்.

கர்ணன்:—வேறு என்ன வேண்டும்? சூரியனது குதிரையை ஒத்தனவும், ஜயலக்ஷ்மிக்குச் சாதனமாயுள்ளனவும், எல்லாராலும் புகழத்தக்கனவும், காம்போஜதேசத்தில், உண்டானவையும், பொறுமைக்குணம் மிக்கனவும், வேகத்தில் வாயுவை ஒத்தனவும், யுத்தகளத்தில் பாகனது குறிப்பை அறிந்து நடக்கக்கூடியனவுமான பல குதிரைகளைத் தருகின்றேன்.

இந்திரன்:—குதிரையா! அவை ஒரு முகூர்த்தவளவு சவாரிசெய்ய உதவும். வேறு எதற்குப் பிரயோஜனப்படும்? ஆகையால், அவை வேண்டாம்.

கர்ணன்:—ஆனால், நீங்கள் நினைத்திருப்பது என்ன? (மனத்தில் ஆலோசித்து) மற்றொன்று சொல்லுகின்றேன். கேட்கவேண்டும்: எப்

பொழுதும் மதஜலம் பெருகுவதனால் அதை உண்டு களிக்கும் வண்டுகள் நீங்காத கபோலத்தை உடையனவும், மலைபோன்றனவும், மேகம் போன்ற சப்தத்தை உடையனவும், வெண்மையான தந்தம், நகம் ஆகிய இவற்றை உடையனவும், ஜயிக்கக்கூடியனவுமான ஆயிரம் யானைகளைத் தருகிறேன்.

இந்திரன்:—யானையைச் சில நாழியளவு ஏறிச் சவாரிசெய்யலாம். பின்பு என்செய்வது? ஆகையால், அதையும் நான் விரும்பவில்லை.

கர்ணன்:—யானை வேண்டாமா! ஆயினும் என்ன? அளவில்லாத சுவர்ணங்களைத் தருகிறேன்.

இந்திரன்:—'கொடு' (என்று வாங்கிக்கொண்டு, கொஞ்ச தூரம் சென்று, திரும்பிவந்து,) இந்தப் பொருள் எனக்கு வேண்டாம்; வேண்டாம்.

கர்ணன்:—என்னால் ஜயிக்கப்பெற்ற ராஜ்யத்தைத் தருகிறேன்.

இந்திரன்:—பிராமணனுக்கு இராஜ்யம் எதற்காக?

கர்ணன்:—ஆனால், யான் செய்த அக்னிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களின் பலனைத் தருகின்றேன்.

இந்திரன்:—மறுமையில் ஏதோ மிக்க சுகம் அனுபவிக்கலாமென்று சிலர் சொல்லுகிற யாகத்தின் பலத்தால் இம்மையில் யான் அடையக்கூடிய பிரயோசனம் யாதுளது?

கர்ணன்:—ஆனால், என் தலையைக் கொடுக்கிறேன்; தயைசெய்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

இந்திரன்:—சீச்சீ! அது வேண்டாம் வேண்டாம்!

கர்ணன்:—பயப்படவேண்டாம். ஆனால், அசுரர்களாலும் பகைவர்களாலும் பிளப்பதற்கு அரியதாய், என் தேகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கென்றே நான் பிறந்த காலத்தில் என் சரீரத்துடன் ஒன்றுபட்டுள்ள கவசகுண்டலங்கள் இருக்கின்றன. வேண்டுமானால் மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் அவற்றைத் தருகிறேன்.

இந்திரன்:—(மனத்தில் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன்) அதுதான் வேண்டும்.

கர்ணன்:—(மனதில் நன்கு ஆலோசித்து) கவசகுண்டலம் வேணுமென்கிறார். இப்படிக் கேட்பது கிருஷ்ணனுடைய மாயையே. இது நிச்சயமாம். இனி வருந்தமடைவதிற் பபனில்லை. (வெளியில்) சுவாமி! தருகிறேன். பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

சல்லியன்:—அங்கதேசத்தரசே! கொடுக்கவேண்டாம்! கொடுக்கவேண்டாம்!!

கர்ணன்:—சல்லியராஜரே! தடைசெய்யாதீர். பழகிவந்த வித்தைகளெல்லாம் க்ஷீணத்தை அடைகின்றன; உறுதியுள்ள மரங்கள் வேருடன் சாய்ந்து விழுகின்றன; ஒருபொழுதும் வற்றாத சமுத்திரஜலம் இப்பொழுது வற்றுகின்றது. யாகபலனையும் தத்தம் செய்தேன். ஆகையால், இவை எல்லாம் காலவித்தியாஸமே! அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம். (என்று சொன்னான்.)

பின்பு கர்ணன், பிராமணவடிவுடன் வந்திருக்கும் இந்திரனைப் பார்த்து, 'சுவாமி! பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்' (என்று சொல்லி, கவசகுண்டலங்களைத் தன் சரீரத்தினின்று அறுத்தெடுத்துக் கொடுத்தான்.)

இந்திரன்:—(அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, மனதில் யோசித்து) முன் தேவர்களால் அர்ச்சுனன் ஜயத்தையடைவதற்கு எவைகள் இடையூறாக இருந்தனவோ, அவற்றை இந்தக் கர்ணனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டேன். வந்த காரியம் ஆய்விட்டது. இனி நானும் ஐராவதத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டு கர்ணார்ச்சுனர்

களின் யுத்தத்தைப் பார்ப்பேன். (என்று நினைத்துப் போய்விட்டான்.)

சல்லியன்:—அங்காதிபரே? நீர் ஏமாற்றப்பட்டீரே!

கர்ணன்:—யாரால்?

சல்லியன்:—இந்திரனால்.

கர்ணன்:—அப்படியன்று: அசுரர்களை நாசஞ்செய்பவனும், அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயம்செய்பவனும், ஐராவதத்தை வாகனமாகவுடையவனும், யாகத்திற் சொரியும் ஆகுதியாலேயே திருப்தியடைபவனுமாகிய தேவேந்திரன், என்னாலன்றோ சந்தோஷமடைந்தான்! ஆகையால், நானே அவனை வஞ்சித்தேன்.

(தேவதூதன் பிராமணவடிவத்துடன் பிரவேசித்தல்.)

தூதன்:—கர்ணமகாராஜனே! உன் சரீரத்தை விட்டு நீங்காதனவும், உன் உயிர்நிலை போன்றனவுமான கவசகுண்டலங்களை மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் கொடுத்து உதவியதற்காகத் திருப்தியடைந்த தேவேந்திரர், பகைவர்மேல் பிரயோகித்தால் வீணாகாத 'விமலை' என்னும் இந்தச் சக்தியைப் பாண்டவர்களில் எவரேனும் ஒருவர்மேல் பிரயோகிப்பதற்காகக் கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறார். அன்புடன் இதைப் பெற்றுக்கொள்.

கர்ணன்:—சீச்சீ! எல்லாவற்றையும் தானம் கொடுத்த நான் தானம்பெற்றுக்கொண்டவரிடத்திலிருந்து வேறுபொருளைப் பெற்றுக்கொள்வேனோ?

தூதன்:—பிராமண வார்த்தைக்குத் தடை சொல்லாமல் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

கர்ணன்:—சுவாமி! தங்கள் ஆணையின்படி செய்கிறேன். ஆனால், அந்தச்சக்தி எனக்கு எப்பொழுது கிடைக்கும்?

தூதன்:—நீ நினைத்தமாத்திரத்தில் கிடைக்கும்.

கர்ணன்:—சரி: தங்கள் அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனானேன். சரி: எனக்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும்.

தூதன்:—அப்படியே. (என்றுசொல்லிச் சென்றான்).

கர்ணன்:—சல்லியா? தேரில் ஏறவோமா?

சல்லியன்:—அங்ஙனமே. (என்றுசொல்ல இருவரும் தேரில் ஏறினார்கள்.)

கர்ணன்:—சல்லியராஜரே? சப்தமொன்று கேட்கிறதே! கவனித்தீரா? அது பிரளயகால சமுத்திரத்தின் சப்தம்போல் இருப்பதனால், அது அருச்சுனனது சங்கத்துவனிதான்; கிருஷ்ணனுடையதன்று: ஏனென்றால், தர்மபுத்திரர் அபஜபமடைந்தமையால், மிக்க கோபத்தை அடைந்த விஜயன், கடுமையாக யுத்தம்செய்யும்போது ஊதுகிறான். ஆகையால், அவன் சண்டை செய்யுமிடத்தை நோக்கி நம் தேரைச் செலுத்துக.

சல்லியன்:—அப்படியேசெய்கிறேன். (என்றுசொல்லித் தேரைச் செலுத்தினான்.)

(வாழ்த்து)

இவ்வுலகத்திலுள்ள பிராணிகளெல்லோருக்கும் சம்பத்துக்கள் மேன்மேலும் உண்டாகிப் பெருகவேண்டும்; குணநிதியாகிய நம் அரசர் ஏகாதிபத்தியத்தை அடைந்து ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடை நிழலின்கீழ்ப் பூமியைப் பரிபாலிக்கவேண்டும். (என்று வாழ்த்தித் திரையினுள் பிரவேசித்தார்கள்.

முற்றிற்று.

இ. வ. கிருஷ்ணமாச்சாரியர்.

Vibheeshana's refuge.

By. Mr. P. K. Sreenivasachariar,
Senior Tamil Pandit, Voorhees College, Vellore.

விபீஷணனடைக்கலம்.

இங்ஙனம் தன் தம்பியாகிய விபீஷணன் கொடிய இரணியனது வதையைக்குறித்துச் சொல்லிப் பரிசுத்தமான சிறந்த நீதியையும் தருமத்தையும் உபதேசிக்க, இராவணன் கேட்டிருந்தும், சீதையினிடத்தில் தான் வைத்துள்ள மோகத்தினால் தீயசிந்தையை உடையவனாய், நன்மைதருவனவாகிய அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் உபேக்ஷித்து, செவ்வரக்கூட்டியவை போலக் கண்கள் சிவந்து, மூட்டிய தீப்போல வேகமாகச் சீறினான்.

“மரணமென்ற ஒருவிஷயத்தை மாற்றும்வல்லமையுள்ளவனே! இரணியனென்பவன் நம்மைக் காட்டிலும் மிக்கபலமுடையவன். அப்படிப்பட்டவனைத் திருமால் கொன்றுவிட்டானென்று அம்மனிதனிடத்தில் அன்புகொண்டாய். அந்த இரணியனாற் பெற்று வளர்க்கப்பெற்ற பிரகலாதன், ‘வளர்த்தகடா மார்பிற் பாய்ந்தது’போன்று தன் தந்தையின் மார்பை மாயவனாகிய திருமால் கல்லிக் கொல்லுதற்பொருட்டு விசனமென்பது எள்ளளவுமின்றித் தான் பெருங்களிப்புற்றிருந்தான். அந்த இரணியனது மைந்தனும், கொடிய நம் பகைவனாகிய இராமனென்னும் மனிதனிடத்து இனிமையாக நட்புச்செய்கிற நீயுமே நிகரானவர்கள். துரோகசிந்தையுடையவர்களாகிய உங்களிருவரில் ஒருவர் மற்றொருவரை ஒப்பதன்றி, உங்களுக்குப் பிறர் ஒப்பாகப்பெறுவரோ? வலிமைமிக்க இரணியனுடைய புதல்வனான பிரகலாதனது குணம்போலச் செய்யக்கருதிய தந்திரச்செயல்களை நீ செய்துமுடித்து, நான் அவ்விராமலக்ஷ்மணரென்கிற மனிதர்க்குத் தோற்றொழிந்தபின்பு, ஏழையாகிய நீ எனது பெரிய ஐசுவரியத்தை அடைந்து பிறகு இனிதுவாழவே கருத்துள்ளது? அந்நினைவு கைகூடிவரவல்லதோ? அம்மனிதர்களிடத்தில் முன்னமே தொடங்கிப் பழைய நண்பர்களிடத்திற்போலப் பூர்ணமான நட்பைக் கொண்டுள்ளாய்; அதனை எனது முன்னிலையில் தெரிவித்தலும் செய்கிறாய்; வலிய கொடிய நம் ஜன்மவிரோதிகளாகிய மனிதரிடத்து மிக்க அன்பு வைத்திருக்கிறாய்; அவர்கள்விஷயத்தில் எலும்புவரையில் உருகுகிறாய்; அழுகிறாய்; அவர்களைத் துதிக்கிறாய். உனக்கு அடைக்கலம் அவர்களே. வேறு சொல்லவேண்டுவது உண்டோ! எங்கிருந்தோ வந்துசேர்ந்த மனிதரிடத்து நட்புக்கொண்டாய்; அங்ஙனம் சிநேகம்செய்துகொண்டு புரிதற்குரிய தந்திர வினைகளையெல்லாம் நன்றாகத் தேர்ந்து எண்ணிக்கொண்டாய்; என்னை வென்றிடவேண்டுமென்றும் கருதியிருக்கின்றாய்; இந்த எனது அரசின் மீதும் ஆசையூன்றியிருக்கின்றாய். உனது செய்கை கொடுமையில் வலியதாயுள்ளது. உன்னைக் காட்டிலும் எனக்கு வேறுபகைவர்வேண்டுமோ? ஒருகுரங்கு வந்து நமது அசோகவனத்தை அழிக்க, ‘அதைக் கொன்றுதின்றிடுங்கள்’ என்று நான் ஏவலாளர்கட்குக் கட்டளையிட்டேன். அப்போது, நீ, மேல்விளைவுகளைக் கூர்ந்துகருதி, ‘தூதரைக் கொல்வது வெற்றியன்று’ என்று விலக்கிவிட்டாய்; இனி நடக்கவேண்டிய காரியத்தைக்குறித்து நினைத்துக்கொண்டு, வெற்றிமாலையை அணிந்து வந்திருக்கிற இராமனை உனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதலையே துணிந்துவிட்டாய்; நீ அஞ்சினையாதலால், பகைவர்களோடு போர்புரியத்தக்க ஆளல்லாமலிருக்கிறாய்; * தஞ்சமென்று மனிதர்களிடத்தில் சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்; வஞ்சனைமனத்தை

---

* நீ அஞ்சினையாதலால் யுத்தத்தில் இறவாய் என்ற ஒருகருத்தும் இங்குக் கம்பர் வைத்துள்ளார். ‘அஞ்சினையாதலின் அமர்க்கு மாளலை’ என்பது காண்க.

யுடையாய்; அரக்கர்குலத்தில் உதித்தும், அப்பிறப்பிற்குரிய குணஞ்செயல்களை மாற்றிவிட்டாய். விஷத்தைக் கூடவைத்திருப்பதுபோல, உன்னையும் என்னுடன் வைத்துகொண்டு வாழ்தல் நன்று! இராவணன் தன் தம்பியைக் கொன்றனனென்னும் லோகாபவாதம் வருமேயென்பதை உணர்ந்து உன்னைக் கொல்லவில்லை. மேன்மேல் எதிர்வாதம்செய்தலை ஒழிகிறாயில்லை. ஒன்றும் பேசாமல் விரைவில் வெளியே போய்விடு. அப்பாற் செல்லாமல் என் கண்முன் நிற்பாயேல் சாவாய்'' என்று "கேடுவரும் பின்னே; மதிகெட்டுவரும் முன்னே'' என்றபடி, அழிவை அடைதற்காக அறிவுநீங்கப்பெற்றவனாகிய இராவணன், தன் தம்பியாகிய விபீஷணனை நோக்கிக் கூறினான்.

இங்ஙனம் இராவணன் சினந்து கூறியபொழுதில், அவன் தம்பியாகிய விபீஷணன், அந்தச் சபையைவிட்டு எழுந்து சென்று, ஆகாயத்தைச் சேர்ந்து, தானும் தன் மந்திரிகளுமாகச் சிந்தித்து நின்று, பின்னும் நீதிகள் மிக்க ஒன்றல்ல, பற்பல உறுதிமொழிகளை உரைப்பான்:— "செல்வவாழ்க்கையுடன் கூடிய அண்ணா! நான் சொல்வதைக்கருத்துற்றுக்கேள்: வாழ்வு மிகவும் அதிகமாகக் கற்பாந்தகாலத்தையுங் காணத்தக்கதாய் நீடித்திருக்கும் உனது உயிர்வாழ்க்கையைக்குறித்து நீ நினைக்கிறாயில்லை; கீழோர் சொல்வதைக்கேட்டுக்கொண்டு கெடுதற்கே வேண்டுகிறாயோ? அங்ஙனம் கெடுதல் நேர்மையா? தருமம் தப்பியவர்களுக்கும் ஆண்மையுண்டோ? புத்திரர்களும், குருக்களும், ஒப்பில்லாத உறவினர்களும், நண்பர்களும், சரணமடைந்துள்ளவர்களும், பலஹீனர்களும், பலவான்களும் ஆகிய இத்தனை பேரையும் ஸ்ரீராமனது கொடிய அம்பு சித்திரவதைசெய்யக் கண்டு இறப்பாயோ? நான் பற்பலவகையாலும் உனக்கு நன்மைதருவனவற்றையும், நல்ல யுக்திக்கும் புத்திக்கும் ஒத்தவற்றையும், உன் மனத்துக்கு இசையுமென்று உணர்த்தினேன். நீயோ அவற்றை அறியமாட்டினை. அண்ணா! இங்ஙனம் நான் உபதேசித்தது குற்றமென்று உனக்குப்படின் பொறுத்தருள்க'' என்று சொல்லிவிட்டு, உத்தமனான விபீஷணன் அந்நகர் ஒழியப் போய்விட்டான்.

•

அப்போது, காரியத்தில் நிபுணர்களும், ஒலிக்கிற வீரக்கழலணிந்த கால்களை உடையவர்களும், காரியத்தைத் தந்திரமாக முடிக்கத்தக்கவர்களும், எக்காரியத்திற்கும் விபீஷணனுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகின்ற மந்திரிகளுமாகிய அனலன், அனிலன், அரன், சம்பாதி என்னும் பெயர்பூண்ட அரக்கர்நால்வரும் விரைவாக வந்து விபீஷணனோடு கூடினார்கள். அங்கு அப்பொழுது விபீஷணனென்னும் அரசனும், அமைச்சர் ஒருநால்வரும், குரங்கினத்தவர்களோடு இராமலக்ஷ்மணர் என்னும் மனிதரிருவர் கடற்கரையில் வந்து தங்கியிருக்கிறார்களென்ற செய்தியைக் கேள்வியுற்றபொழுது, சட்டென்று கிளம்புவோமென்று எண்ணிப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

வருங்காரியமுணர்ந்த விபீஷணன், தன் துணைவர்களுடன் கடலைக் கடந்து, விசாலமான கடற்கரையில் தங்கியுள்ளதும், போர்க்களத்தைச் சிறப்பிக்கத்தக்கதுமான வாநர சைனியத்தைக் கண்களால் நோக்கி, அதில் ஆங்காங்கு விளக்கொளி பரவியுள்ளமையால், வெண்மையான பாற்கடல் வளப்பமுள்ள பெரிய செந்தாமரை மலரப்பெற்றுள்ளதாமெனக் கருதினான். "இந்த வாநரங்களை ஒருபக்கமும், மாமிசமயமான உடம்பு படைத்த மற்ற ஜீவராசிகளெல்லாவற்றையும் ஒருபக்கமும் நிறுத்தி எண்ணினால், வாநரத்தொகையே பெரிதாகும்'' என்று, குற்றமற்ற சிந்தையை உடையவனான விபீஷணன், சுத்தமுள்ளதாய் விளங்குகிற கொடிய படையேந்திய தன் துணைவர்களுக்குச் சொன்னான். "அன்பர்களே! தருமத்தில் தலைமையாக நின்றவர்களாகிய இராமலக்ஷ்மணர்களிடத்தில் அன்புபூண்டேன்; மறந்தும், சிறந்த நிலைமையுள்ள புகழையேயன்றி நிலைபற்ற வாழ்வை நான் வேண்டேன். 'உன்னுடன் பிறந்தவனான எனது

உறுதிமொழியை நீ ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாயில்லை' என்று என் தமையனைத் துறந்தேன். இனிநான் செய்யத்தக்க செய்கை இன்னதென்று நீங்கள் சொல்லுங்கள்'' என்றுவிபீஷணன் தன் அமைச்சரை நோக்கிச் சொன்னான்.

தருமசாஸ்திரஞானம் மிக்க நிபுணர்களும், நுண்ணறிவினால் ஆராய்ந்து தக்கபடி ஆலோசனை சொல்வதற்கு உரியவர்களும், உபாயமுணர்ந்தவர்களுமாகிய அவ்வமைச்சர்கள் நால்வரும் தம் தலைவனை நோக்கி, 'ஐயனே! விபீஷணமஹாராஜனே! தன்னையடைந்தார்க்குக் குறைவில்லாத சதுர்வித புருஷார்த்தங்களையும் தரவல்ல தருமமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமனைத் தரிசித்தலே இனி நமக்குக் கடமை. இதனினும் சிறப்புப்பொருந்திய செயல் வேறில்லை' என்று துணிந்துசொன்னார்கள்.

அதனை விபீஷணன் கேட்டு, "துணைவர்களே! நீங்கள் நல்லதே சொன்னீர்கள். இராவணாதியரைப்போல இனி வேறு தகுதியில்லாத செயலை நாமும் செய்வோமாயின், நாமும் அரக்கரேயாவோமன்றோ? அநந்த கல்யாணகுணகணங்களோடுகூடிய ஸ்ரீராமனது திருவடியிணையைத் தழுவி அடைக்கலம் புகுவோம்; அங்ஙனம் சரணமடைந்து, நீசமான இந்தப் பிறப்பைப் போக்கிக்கொள்வோம். இந்த இராமனை முன்பு நான் கண்டதேயில்லை; இவனைக்குறித்து முன்பு கேள்விபுற்றதுமில்லை. ஆயினும், இவனிடத்தில் எனக்கு அன்பு மிகுதியாகப் பெருகுகின்றது. அதற்குக் காரணம் அறியக்கூடவில்லை. எனது உடல் களிப்பென்னும் கடலிற் குளித்து எலும்புவரையில் மிகக் குளிர்ச்சியுறுகின்றது. எனது நெஞ்சு உருகுகின்றது. எனில், அவ்விராமன் எனது இழிவாகிய அறிவுள்ள பிறவிநோய்க்குப் பகைவன்போலும்! பிரமனைக்குறித்து முன் நான் தவம்புரிந்தகாலத்தில், அவர் என்முன் பிரசன்னமானபொழுது, 'முதன்மைபெற்ற அழகிய பரம்பொருளாகிய ஸர்வேச்வரனிடத்தில் பக்தியும், சிறந்த தருமநீதிகளில் தவறி நடவாமையும், உயிர்களிடத்தில் நேயமும், வேதமுணர்ந்த அந்தணர்களது அருளும் எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்' என்று விரும்பிக்கேட்க, அவர் 'அவ்வாறேயாகுக' என்று வரம் அருளப்பெற்றேன்.

(தொடரும்.)

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

Moral Sayings.

By A Pandit.

நீதிமொழிகள்.

(14-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஜனங்களுக்கு அப்பிரியமும் நியாயவிரோதமும் இல்லாத மார்க்கத்தால் ஜீவனஞ் செய்வது, உயிரை இழக்கக்கூடிய காலம் நேர்ந்தாலும் கெட்டகாரியத்தைச்செய்யாதொழிதல், நல்லோரல்லாதாரிடம் இரவாதொழிதல், நண்பனிடமும் ஏழைமைபேசாதிருத்தல், ஆபத்துக்காலத்தில் திண்மையோடிருத்தல், நல்லோர் சென்ற வழியைப் பின்பற்றுதல் என்ற அஸாதாரண விரதத்தை நல்லோர்க்கு ஏற்படுத்தியவர் யார்?

56. ஏழைகளுக்குத் தானங்கொடுத்துப் பிறகு அதைத் தானே சொல்லிக்கொள்ளாது மறைத்தலும், விருந்தினர் வீட்டுக்கு வந்தால் பரபரப்புடன் எழுந்து அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்து முகமன்கூறி அவர்களை உயர்ந்ததோராசனத்தில் இருத்தி அவர்களுடன் பிரியமாய் வசனித்திருந்து அவ்விஷயத்தைப் பெருமையாய்த் தானே வெளியிடாது மௌனமாயிருத்தலும், பலபேர்களுக்கிடையில் பிறர் தனக்

குச் செய்தவுதவி தினையளவாயினும் அந்தப் பனையளவாகச் சொல்லிக் கொண்டாடுவதும், தனக்குக் கிடைத்திருக்குஞ் செல்வத்தால் கர்வமடையாமையும், பிறரைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது நிந்தைபாக ஒருசொல்லேனும் கூறு மையும் ஆகிய மிகக் கஷ்டமான "அஸாதாரண" விரதத்தை நல்லோர்க்கு ஏற்படுத்திவர் யார்?

57. பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத்துண்டில் ஒருதுளி தண்ணீரை விட்டால், அத்தண்ணீ ரின் பெயர்கூடத் தெரியாமற்போய்விடுகிறது. அந்தத் துளியே ஒருதாமரையிலையினிடையில் இருப்பின் ஒருமுத்துப்போலக் காணப்படுகிறது. அதேதுளியானது கடல்மத்தியிலுள்ள ஒரு முத்துச்சிப்பியில் விழுந்தால் உண்மையான முத் தே ஆகின்றது. ஆதலின், கடை, இடை, தலையாய குணங்களை அடைந்தவர்களின் நடை கள் இவ்விதமாகவே இருக்கின்றன.

58. உலகில் தனது நடவடிக்கைகளால் தந் தையை மகிழ்விப்பவனே புதல்வனாவன். தன் கணவனுக்கு நன்மையே எப்பொழுதும் கோரு கின்றவளே குலமகள். இன்பம் நேர்ந்தகாலத் தும் துன்பம் நேர்ந்தகாலத்தும் நம்மிடம் சம மாய் நடந்துகொள்பவனே மெய்ந்நண்பனாவன். ஆதலின், இம்மூவரையும் உலகத்தில் புண்ணி யம் செய்தவர்களே பெறுகின்றனர்.

59. நல்லோர்கள் வணக்கத்தினால் மேன்மை யை அடைகின்றர்; பிறர்குணங்களைப் புகழ்ந்து பேசுவதனால் தம் குணங்களை வெளிக் காட்டுகின்றனர்; பிறர்நலத்தை விரும்பி அதற் குரிய முயற்சியைச் செய்கின்றமையால் தமது நன்மையையும் பெறுகின்றனர்; கெட்டவார்த் தைகளால் ஓயாது தூஷிக்கும் தீயோரைப் பொறுமையினாலேயே அவமானஞ்செய்கின்ற னர். இத்தகைய நல்லொழுக்கமுள்ள நல்லோ ரை உலகமே துதிக்கின்றது. இப்படிப்பட்டவர் களைப் பூஜைசெய்தார் யாவர்?

60. மா, பலா முதலிய மரங்கள் இனிய கனி களைச் சுமந்து பிறர்க்கு உதவுகின்றனவேயன்றி, தாமே தின்று மகிழ்வதில்லை. நீருண்ட கார்மேக மானது ஆகாயத்தில் உலாவிக்கொண்டு மழை பெய்து உலகத்தைக் களிப்பிக்கிறதேயன்றி, தான் ஒன்றும் பயனடைவதில்லை. அதுபோல வே, நல்லோர் மிகுந்த செல்வத்தைப் பெற்றிருந் தாலும், இரவலர்க்கு உதவுவதிலேயே நோக்க முடையவர்களேயன்றி, சுயநலத்தைக் கருதார் கள். இதுதான் பரோபகாரிகளின் சுபாவம்.

61. கருணைநிறைந்தவர்களுடைய செவிகள் வேதசாஸ்திரங்களைக் கேட்பதனால் விளங்கு கின்றனவேயன்றி, குண்டலம் முதலிய ஆபர ணங்களால் விளங்கா. அவர்களது கைகள் கொடையாலன்றி, கங்கணம் முதலியவற்றால் பிரகாசியா. அவர்களுடைய சரீரம் பரோப காரத்தினால் பிரகாசிக்குமேயன்றி, சந்தனம் முதலியவற்றால் பிரகாசியாது.

62. சூரியன் வேண்டப்படாமலே தாமரை யோடையைப் பிரகாசிக்கச்செய்கிறான். சந்தி ரன் தானாகவே கருநெய்தல்மலர்களையும், சக்கர வாகபக்ஷிகளையும் களிப்பிக்கிறான். மேகமானது யாரும் வேண்டாமலே உலகத்திற்கு வேண்டிய நீரைத் தருகின்றது. அதுபோலவே, நல்லோர் பிறரால் வேண்டப்படாமலே, உலகத்திற்குத் தங்களாலான உதவியைச் செய்வார்கள்.

63. தங்கள் நன்மையையும் பாராமல் பிற ருக்கு நன்மையையே செய்ய முயல்பவர்கள் உத்தமராவர். தமது காரியத்திற்கு இடையூ றின்றிப் பிறருக்கும் உதவிசெய்ய முயல்பவர் மத்தியமராவர். சுயநன்மையையே எண்ணிப் பிறர்நன்மையைக் கெடுப்போர் மானுஷராக்ஷஸ ராவார்கள். ஆனாலும், எவ்விதப்பிரயோஜனமு மின்றிப் பிறரது நன்மையைக் கெடுப்போர் என்னபெயருடையவர்களென்று அறியக்கூட முடியவில்லை.

ஓர் பண்டிதர்.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

The position of Education in India.

இந்தியாவில் கல்வியின் நிலைமை.

"இந்தியாவின்கல்வி" என்றவிஷயத்தைப்பற்றி ஒரு நிருபர் "சுதேசமித்திரன்" அநுபந்தத்தில் எழுதியிருக்கும் வியாசத்தில், இந்தியாவில கல்விநிலைமையைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார். அவை வருமாறு:—

சுமார் 1,802,657 சதுரமைல்கொண்ட இந்தியாநாட்டில் சற்றேறக்குறைய $31\frac{1}{2}$ கோடி ஜனங்களுக்கு சுமார் $1\frac{3}{4}$ கோடிதான் படித்தவர்கள். அதாவது: எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களின் தொகை, ஆண்களில் 1,000-க்கு 106. (அதாவது 100-க்கு $10\frac{1}{2}$) பெண்களில் 1,000-க்கு 10. (அதாவது 100 க்கு 1) இதர நாடுகளிலோ இங்ஙனமன்று. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மெனி, ஜப்பான்முதலிய நாடுகளில் அந்தந்த கவர்ன்மெண்டார் இலவசப்படிப்பைக்கட்டாயப் படிப்பாக்கினதால், 100-க்கு ஒருவரிருவரே படியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். மேனாடுகளில் பிள்ளைகளுக்கு ஆரம்பப்படிப்பிலேயே தேசசரித்திரம், சுகாதாரம் முதலிய விஷயங்களைப் போதிக்கின்றனர். இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் இந்தியவருமானத்திலிருந்து சற்றேறக்குறைய கல்விக்காக $3\frac{3}{4}$ கோடி செலவழிக்கின்றனர். அதாவது: சராசரி நபர் 1-க்கு $1\frac{1}{2}$ அணா. அமெரிக்காவில் நபர் 1 க்கு 12-ரூபாயும், ஆஸ்டிரேலியாவில் நபர் 1-க்கு 9 ரூபாயும், இங்கிலாந்தில் நபர் 1 க்கு 8 ரூபாயும், ஜெர்மனியில் நபர் 1 க்கு $8\frac{1}{2}$ ரூபாயும், பிரான்சில் நபர் 1 க்கு 5 ரூபாயும், ஜப்பானில் நபர் 1-க்கு 3 ரூபாயும், ருஷியாவில் நபர் 1 க்கு முக்கால் ரூபாயும் ஆகச் செலவுசெய்கின்றனர். இந்திய நாட்டைச்சேர்ந்த பரோடாவிலும் நபர் 1 க்கு $7\frac{1}{2}$ அணா செலவுசெய்யப்படுகின்றது. பிரபஞ்சத்திலுள்ள நாடுகளையும் நம்நாட்டையும் கல்விவிஷயமாகப் பார்த்தால், யானைக்கும் எறும்புக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை யொக்கும். நமது நாட்டில் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று கல்விபயிலும் மாணவர்களின் தொகை 7,531,515. ஆண்பிள்ளைகள் 6,427,726. பெண்பிள்ளைகள் 1,103,789. கல்விச்சாலைகளோ மொத்தம் 1,85,584. ஆண்பிள்ளைகளுக்குரிய கல்விச்சாலைகள் 1,67,211. பெண்பிள்ளைகளுக்குரிய பாடசாலைகள் 18,370. மேற்கூறிய பாடசாலைகளில் பிரைமரிபாடசாலைகள் 1,31,444. இவைகளில் பாலர்களுக்கு 116,713 பாடசாலைகளும், பாலிகைகளுக்கு 14,731 பாடசாலைகளுமுண்டு. ஸெகெண்டெரி பாடசாலைகள் மொத்தம் 6,876. இவைகளில் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு 6,303. பெண்பிள்ளைகளுக்கு 573. சாஸ்திரகலாசாலைகளோ 197. ஆண்பிள்ளைகளுக்கு 183. பெண்பிள்ளைகளுக்கு 14. இதுதவிர, இதரப் பள்ளிக்கூடங்களான ஸர்வே பள்ளிக்கூடம், வைத்தியப் பள்ளிக்கூடம், சித்திரவேலைப் பள்ளிக்கூடம் ஆகிய இவைகள் 7,208. இவைகளில் ஆண்பிள்ளைகளுக்கு 6,261. பெண்பிள்ளைகளுக்கு 947. பொதுஜனசமுதாயத்தார்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் 39,859. இவைகளில் ஆண்பிள்ளைகளுக்குஉரியது 37,754. பெண்பிள்ளைகளுக்கு உரியவை 2,105. இந்தியா கவர்ன்மெண்டார்கல்விக்குச் செலவழிப்பது $3\frac{3}{4}$ கோடி. இதரவழிகளால் செலவழிக்கப்பட்டுவரும் தொகை சற்றேறக்குறைய 10 கோடி.

மாகாண வருமானத்திலிருந்து	...	3.64,54,418
லோகல் முனிஸிபாலிடி வழியாக	...	1,85,80,317
பிள்ளைகளின் சம்பளம் மூலதனம்.		2,67,07,253
இதரவழிகள்மூலமாய்	...	1,87,06,811
		10,04,48,799

நமது சென்னை இராஜதானி 141,075 சதுரமைல் விஸ்தீர்ணங்கொண்டது. ஜனத்தொகை 4,14,02,000. சென்னை இராஜதானியில் 279 பட்டணங்களும், 53,835. கிராமங்களுமிருக்கின்றன. மொத்த ஊர்கள் 54,114. பள்ளிக்கூடங்களின் மொத்தம் 33,833. இவைகளில் பிரைமரிபாடசாலைகள் 32,803. படிக்கும்பிள்ளைகளோ 13,78,460. ஸெகண்டரி ஸ்கூல்கள் 824. மாணவர்கள் 1,48,048. ஸ்பெஷல் ஸ்கூல்கள் 40. மாணவர்கள் 1,611. உபாத்தியாயத் தொழிற்கற்பிக்கும் ஸ்கூல்கள் 126. மாணவர்கள் 5,523. ப்ரொபேஷனல் காலேஜ்கள் 3. மாணவர்கள் 1,029. சாஸ்திரகாலேஜ்கள் 37. மாணவர்கள் 8,284.

மேற்கூறிய மாணவர்களில் 8,278 ஐரோப்பியர்களும், யூரேஷியர்களும், 1,04,121 கிறிஸ்தவர்களும், 1,70,129 பிராமணர்களும், 9,96,890 பிராமணரல்லாதவர்களும், 1,28,967 மகமதியர்களும், 104 புத்தமதஸ்தர்களும், 96 பார்ஸிகளும், 9253 இதரஜாதியார்களுமாகக் கல்விகற்கின்றனர். சென்னை இராஜதானியிலுள்ள கல்விக்காகச் செலவழிக்கப்படுந் தொகை சற்றேறகுறைய $1\frac{3}{4}$ கோடிரூபாய்.

The Teaching of geography in schools.

பள்ளிக்கூடங்களில் பூகோளம் கற்பித்தல்.

கிராமாந்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளுக்குப் பூகோளங்கற்பிப்பதில் அநுசரிக்கவேண்டிய சிலமுறைகளை ஒருநிருபர் "பெண்கல்வி"யில் எழுதுகிறார்:—

கிராமாந்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் அவ்வூரிலுள்ள ரஸ்தாக்கள் ரெயில்வே மார்க்கங்கள், அவ்வழியாய் நடக்கும் வியாபாரங்கள் இவைகளை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள பல தொழிலாளிகள், அவர்களுடைய ஒற்றுமை, அவர்களுக்கு ஜீவனத்திற்காக விடப்பட்டிருக்கிற மான்யங்கள் ஆகிய இவைகளைப் பிள்ளைகளுக்குப் புரியும்படி விரிவாய் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது. பலபயிர்களைச் சாகுபடிசெய்கிற விதமும், அவைகளின் காவல்களும் தெரியவேண்டியது அவசியம். கிராமங்களில் உண்டாகிற தான்யங்களில் மிகுந்தவைகளையெல்லாம் சமீபத்திலிருக்கும் பட்டணங்களுக்குக் கூடைகளில்வைத்துத் தலைமேல் சுமந்தோ, அல்லது எருதுகளின்மேல் போட்டோ கொண்டு போய் வியாபாரஞ்செய்கிற விஷயங்களையும் தெரிவிக்க வேண்டியது. இதனுடன், ஊரிலுள்ள குளம், குட்டை, ஆறுகள், அவைகளுக்கு ஜலம்கிடைக்கக்கூடிய வழிகள், அவற்றின் உபயோகங்கள் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிக் குழந்தைகளுக்கு ஸந்தர்ப்பம் நேர்ந்தபொழுதெல்லாம் அவர்களை வெளியில் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காட்டி, இயற்கைச் சம்பவங்களையும் கவனிக்கும்படி செய்தல் அவசியமாகும்.

முக்கியமாய், சீதோஷ்ணஸ்திதி அதாவது வருஷத்தில் பல ருதுக்களைக் கவனிப்பிக்கவேண்டும். அப்படி ருதுக்கள் மாறும்பொழுதெல்லாம் இயற்கைப் பதார்த்தங்களிலேயும் மாறுதல்கள் ஏற்படுகிறதையும் கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். சூரியோதய அஸ்தமன திக்குகளையும், எந்த எந்த மாதங்களில் சூரியன் வடக்கேயும் தெற்கேயும் தள்ளி உதிக்கிறதோ அவ்விஷயத்தையும் எப்பொழுது சூரியன் மத்தியானத்தில் தலைக்குமேல் நேராக நிற்கிறது என்பதையும், அவர்களைக் கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். பற்பல மாதங்களில் அடிக்கிற காற்றுக்களும், எந்தத்திக்கிலிருந்து அடிக்கின்றன என்பதும் அறிவிக்கவேண்டியது. மேற்கிலிருந்து காற்று அடித்தவுடன் ஆறுகளில் பிரவாகம் வருவதையும் கவனிக்கச்செய்யவேண்டும். அக்டோபர் நவம்பர் மாதங்களில் வடகிழக்கு மூலைகளிலிருந்து காற்று அடித்தால் மழைக்கு ஆர்ப்பாடமென்பதையும் குழந்தைகளுக்குத் தெரிவித்தல் அவசியம். ஆறுகள் ஓடும் திசைகளையும், அவற்றால், தேசத்தில் மேடுபள்ளங்கள் எப்படி உண்டாகும் என்பதையும் இவைபோன்ற பலவிஷயங்களையும் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும்.

Songs of God Murugur.

முருகன் பாட்டு.

வீரத் திருவிழிப் பார்வையும் - வெற்றி
வேலு மயிலுமென் முன்னின்றே - எந்த
நேரத்திலும் மெனைக் காக்குமே - அன்னை
நீலி, பராசக்தி தண்ணருட்-கரை
யோரத்திலே புனை கூடுதே-கந்தன்
ஊக்கத்தை யென்னுள நாடுதே-மலை
வாரத்திலே விளையாடுவான்-என்றும்
வானவர் துன்பத்தைச் சாடுவான். (1)

வேடர் கனியை விரும்பியே-தவ
வேடம் புனைந்து திரிகுவான்-தமிழ்
நாடு பெரும்புகழ் சேரவே-முனி
நாதனுக் கிம்மொழி கூறுவான்-சுரர்
பாடு விடிந்து மகிழ்ந்திட-இருட்
பார மலைகளைச் சீறுவான்-மறை
யேடுதரித்த முதல்வனும்-குரு
வென்றிட மெய்ப்புக ழேறுவான். (2)

தேவர் மகளை மணந்திடத்-தெற்குத்
தீவி லசுரனை மாய்த்திட்டான்-மக்கள்
யாவருக்குந் தலைபாயினன்-மறை
யர்த்த முணர்த்து நல் வாயினன்-தமிழ்ப்
பாவலர்க் கின்பங்கள் செய்குவான்-இந்தப்
பாரி லறமழை பெய்குவான்-நெஞ்சின்
ஆவ லறிந்தருள் கூட்டுவான்-நித்தம்
ஆண்மையும் வீரமு மூட்டுவான். (3)

தீ வளர்த்தே பழ வேதியர் நின்றன்
சேவகத்தின் புகழ் காட்டினர்-ஒளி
மீ வளருஞ் செம்பொ னாட்டினர்-நின்றன்
மேன்மையினை லற நாட்டினர்-ஐய
நீ வளருங் குரு வெற்பிலே-வந்து
நின்று நின் சேவகம் பாடுவேன்-வர
மீவள் பராசக்தி யன்னை தான்-உங்கள்
இன்னருளை யென்று நாடுவேன். (4)

நின்றன்
வீரத் திருவிழிப் பார்வையும் வெற்றி
வேலு மயிலு மென் முன்னின்றே.

"சுதேசமித்திரனில்" சி. சுப்பிரமணிய பாரதி.

Economic Notes.

பொருளாதாரக் குறிப்புக்கள்.

Education.

வித்தியாவிஷயம்.

Excursion Lesson.

உல்லாச சஞ்சாரபாடம்:—உல்லாச சஞ்சாரம் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வாறு பயன்படும் என்பதைப் பற்றியும், இதில் உபாத்தியாயர்கள் கைக்கொள்ளவேண்டிய முறைகளைப்பற்றியும் "சற்குரு" சில குறிப்புக்கள் எழுதியிருக்கிறது. அவை வருமாறு:—

நோக்கம்:—பிள்ளைகள் ஆழ்ந்த யோசனையுடன் உற்று நோக்கும் வழக்கத்தை விருத்திசெய்தல்.

பயன்:—(1) பள்ளிக்கல்வியைப் பூர்த்திசெய்யும். (2) ஸ்கூலில் குழந்தைகட்கு நேரில் காட்டமுடியாத பொருள்களைக்காட்ட ஹேதுவாகிறது. (3) உற்றுநோக்கும் சக்தியும், வழக்கமும் விருத்தியாகிறது. (4) ஸ்கூலில் கற்றுக்கொள்ளும் விஷயங்கள் பல இருப்பது போல், வெளியிலும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள் பல இருக்கின்றனவென்றுணர்ந்து வெளிவிஷயங்களை அறிய முயற்சிகொள்வார்கள். (5) உபாத்தியாயரிடம் ஒற்றுமை எற்படும். (6) குழந்தைகளுக்கு உபாத்தியாயர்மேலுள்ள அன்பும், அன்பின்மையும் உபாத்தியாயர் உணரலாம். (7) குழந்தைகளுக்கு இன்னின்ன குணமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

முறைகள்:—(1) உலாவப்போகையில் குழந்தைகளின் மனம் பலவிஷயங்களிலும் சென்று அலையாமலிருப்பதற்காக முன்னதாகவே விஷயங்களை எற்படுத்திக்கொள்வது. (2) பிள்ளைகள்யோசித்து யுக்தியாய் விடைசொல்லும்படியான கேள்விகேட்டு விடைபெறுவது. (3) உபாத்தியாயர் தாம்கொண்ட நோக்கத்திலேயே கண்ணுயிருப்பது. (4) குழந்தைகள் ஆச்சரியப்படுகிறார்களாவென்று கவனிப்பது. (5) சுறுசுறுப்பை விருத்திசெய்வது. (6) ஒருதடவையில் ஒரு வகுப்புத்தான் கொண்டுபோவது. ஒருவருஷத்தில் 20 சஞ்சாரத்துக்கு அதிகம் வேண்டியதில்லை. $1\frac{1}{2}$-மணிக்குக் குறைந்த சஞ்சாரம் பயன் தருவதில்லை. (7) உபாத்தியாயர் உல்லாசசஞ்சார விஷயமாய்ப் பல ஆராட்ச்சிகள் செய்வது. (8) குழந்தைகளுக்குச் சஞ்சாரத்தில் அவா எழுப்புதல். ஒரேதடவையில் பலபாடங்களின் விஷயங்களைப்பற்றிக் கவனிக்காமல் ஏற்பாடத்திற்கனுகூலமான விஷயங்களைமட்டும் கவனித்தல் நலம். (9) சஞ்சாரகாலத்தில்காணும் விஷயங்களைப் பிள்ளைகள் தாமே ஆராய்ந்து யோசித்துக் காரணகாரியங்களையறியும்படி செய்யவேண்டுமேயொழிய, உபாத்தியாயர் சொல்லித்தரக்கூடாது. ஆனால், ஆராய்ச்சிக்குச் சிறிது உதவி செய்யலாம். (10) திரும்பிவந்தபின், கவனித்துவந்த விஷயங்களைக் குழந்தைகள் வியாசமாய் எழுதிக்காட்டச் செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். (11) மேற்கண்டபடி குழந்தைகள் வியாசம்எழுதுவதுடன், உபாத்தியாயரும் தவறாமல் வியாசம் எழுதவேண்டும். (12) எழுதும் திறமற்ற கீழ்வகுப்புப்பிள்ளைகளை வாய்மொழியாய் வியாசமாய்க் கூறச்செய்யவேண்டும். இதனால் பேசும்திறமை விருத்தியாகும்.

Education in England and India.

இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் கல்வி:—இங்கிலாந்தில் மொத்த ஜனத்தொகை 36 மிலியனில், 6 மிலியன் பள்ளிக்கூடத்திலிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காக 1914-15 வருஷத்தில் செலவான தொகை 20 மிலியன் பவுன். ஆனால், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலோ மொத்த ஜனத்தொகை 260 மிலியனில், 7 மிலியனுக்குக் குறைவாகத்தான் ஜனங்கள் கல்விகற்றுவருகிறார்கள். இவர்களுக்காக 1913-14 வருஷத்தில் செலவான தொகை 3 மிலியன் பவுன்கள்.

Higher Education in India.

இந்தியாவில் உயர்தரக்கல்வி:—இந்தியா முழுவதும் சுமார் 36,000 பேர்கள்தான் உயர்தரக்கல்வி கற்றுவருகிறார்கள். நமது சென்னை மாகாணத்தில் இப்போது $4\frac{1}{2}$ கோடி ஜனங்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுள் 8,000 பேர்களே உயர்தரக்கல்வி கற்றுவருகின்றனர்.

Agriculture.

வியவசாயம்.

Scientific Manure.

சாஸ்திர உரம்:—தேசக்ஷேமத்துக்கு வியவசாயமே முக்கியமானது. இந்தியாவின் ஜனத்தொகையில் மூன்றிலிரண்டுபாகம் வியவசாயிகள். வியவசாயமானது இதர தொழில்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பதனால், முதன் முதல் வியவசாய அபிவிருத்தியில் தக்க கவனம் செலுத்துவது அவசியமேயாகும். சாஸ்திர உரத்தைப் பயிர்களுக்குப்போட்டு வியவசாயம்செய்தால் மிகுந்த பலனை அடையலாமென்று மிஸ்டர் மீனாட்சி சுந்தரம் பி. ஏ. "சுதேசமித்திரனில்" எழுதுகிறார். சாஸ்திரீய உரமாவது: விசேஷசாகுபடியால் பூமியிலிருந்து எடுபட்டிருக்கும் பயிருணவுசத்துக்களை மறுபடி கொடுத்த உரங்களின்மூலமாய் பூமிக்குச்சேர்த்துச் செழுமையை குறைவுபடாமல் பாதுகாப்பதே.

நமது தேசத்து நிலங்கள் அடிக்கடி சாகுபடியாவதால், அதிலிருக்கும் பயிருணவுகள் அற்றுப்போய் நிலம் பீடாகி முன்போலத் தக்கபலன் கிடைக்கவில்லையென்பது வெளிப்படை. இதற்கு உதாரணமாக: தற்காலத்தில் ஏக்கருக்கு 840 பவுண்டு கோதுமைவிளையும் நிலத்தில் அக்பர் சக்ரவர்த்திநாளில் ஏக்கருவுக்கு 1,140 பவுண்டு கோதுமை விளைந்ததாகத் தெரிகிறது. தற்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் ஏக்கர் 1-க்கு 1,700 பவுண்டு கோதுமை விளைகிறது. இப்போது நெற்பயிரின் வருமானம் இந்தியாவில் ஏக்கர் 1-க்கு 800 பவுண்டென்றும், பவேரியா (Bavaria)வில் 2500 பவுண்டென்றும் அமெரிக்கா (America)வில் அதிலும் அதிகமென்றும் நாம் அறிகிறோம். இப்படி வருமானத்தை விருத்தி செய்வது சாஸ்திரீய உரமே.

தொழு எரு, சாம்பல், பசுந்தாள் உரங்கள் ஆகிய இவைகளையே இந்திய வியவசாயிகள் தொன்று தொட்டு உபயோகித்து வருகிறார்கள். சமீபத்தில் மேற்கூறிய எருக்களிலிருந்து பயிர்கள் உணவாக உட்கொள்ளும் சத்துக்கள் நைட்ரஜன், பாஸ்பாரிக் ஆஸிட் பொடாஷ் என்றும், அவைகள் மேற்கூறியநாட்டெருக்களில் நிரம்பச்சொல்பமாக இருக்கின்றனவென்றும், அந்தச் சத்துக்கள் மிகவும் விசேஷமாயுள்ள கொழுத்த இரசாயன உரங்களைத் தனியாகவாவது கலப்பாகவாவது பூமிக்குச் சேர்த்தால் விசேஷபலன் கிடைக்கிறதென்றும் இரசாயனசாஸ்திரிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இதனால், நிலத்தின்வருமானம் அதிகரிப்பதுடன், அந்த நிலத்தில்சாகுபடியாகும் தான்யங்களும் நயமாயிருக்கின்றன. இந்தப்படிக்குமேல் நாட்டில் உபயோகமாகிவரும் விசேஷசத்துள்ள இரசாயன உரங்களாகிய எலும்புத்தூள், சூபர்பாஸ்பேட் முதலியவைகளின் அநுபவம் இந்தியாவில் தெரியாமையால், இவைகள் விசேஷமாய் அன்னிய தேசங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன.

Cummin seed and its diseases.

சீரகமும், அதன் வியாதிகளும்:—சீரகம் 2½ மாதம் அல்லது 80 நாள் பயிர். இது ஒன்றுமுதல் இரண்டடி வரை வளரும். புஷ்பிக்கும்வரை நோய்நொடிகள் நேரிடா. புஷ்பித்தபின் 'அக்னிமண்டை' நோய் என்ற ஓர்விதநோய் உண்டாகும். இதனால் செடிகள் தீயில்வாட்டி எடுத்ததுபோல் சுருகி சுருண்டு, கறுத்து, உருமாறி இருக்கும். இவ்வியாதி பயிர் புஷ்பித்தவுடன் காணுமானால், அதில் மாசூல் ஒன்றும் அகப்படாது. சிலநாட்கள்கழித்து உண்டானால், கொஞ்சம் மாசூல் கிடைக்கலாம். இவ்வியாதிஉண்டான உடனே தண்ணீர் பாய்ச்சுவதை நிறுத்திவிடவேண்டும்; ஏனென்றால், வியாதி தண்ணீரின்வழியாய் ஒரு செடியிலிருந்து வேறொருசெடிக்குத் தொற்றக்கூடும். சீரகப்பயிரைத் தாக்கும் மற்றொரு வியாதிக்கு 'மோர்நோய்' அல்லது 'சாம்பல்'நோய் என்றுபெயர். ஏனெனில், இவ்வியாதி தாக்கினசெடிகள் முழுதும், மேபிரல் அல்லது சாம்பல் தெளித்ததுபோல் நிறங்கெட்டுத் தோன்றும். இந்த வியாதி அநேகமாய்க் காய்கள் விளைவாகும் தருணத்தில் உண்டாகிறது. சில சமயங்களில் பயிர் அறுவடைசெய்து களமேட்டில் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கும்போதுகூட வைத்த ஒருநாளைக்குள் வந்தாலும் வரும். இதனால், சீரகமாசூலின் தரம் குறைவாகும். நிலத்தில் பயிர்நிற்கும்போது இவ்வியாதி உண்டானால், உடனே அறுவடைசெய்துவிடவேண்டும். இந்தப் பயிருக்கு இன்னொரு வியாதியும் உண்டாகிறது. அந்த நோயால் தண்ணீர்பாய்ச்சும்போது செடிகள் அடியோடு சாய்ந்துவிடும். ஆனால், இந்த வியாதியால் நஷ்டமடையும் செடிகள் கொஞ்சமே. அப்படிசாயும்செடிகளைத் தலைதூக்கி நிறுத்தி மண்ணணைத்து வைக்கவேண்டும். மழையும், கடும்பனியும் மூடுமேகமும், மந்தாரமும்தான் இந்நோய்க்குக் காரணமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.—"கிருஷிகன்."

Industry.

கைத்தொழில்.

Industrial Requisists.

கைத்தொழிலின் தேவைகள்:—தொழில் முயற்சியில் மிகுந்தலாபம் உண்டென்று தோன்றினால், அப்போது இந்திய முதலாளிகள் தங்கள் பணத்தைப்போட முன்வருவார்கள். இந்தியாவில்,தொழில் முயற்சிகளில், ஐரோப்பியரோடு இந்தியரும் கலந்துகொள்ளும்படியிருந்தால், அப்போது இந்தியர்களுக்கு அம்முயற்சிகளில் தங்கள் முதலைப்போட நம்பிக்கைபிறக்கும். இந்தியர்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் கல்வி பெறாமலிருப்பதால், அவர்கள் கைத்தொழிலின் அவசியத்தை உணராமலிருக்கிறார்கள். ஆதலால், கைத்தொழில், வியாபாரம், லேவாதேவி முதலியவைகளைப் போதிக்கக் கலாசாலைகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

இந்தியக் கைத்தொழிலை விருத்திசெய்ய கவர்ன்மெண்டார் பலவிதங்களிலும் உதவிசெய்யலாம்: இயந்திரசாதனங்களையும், நூதன ஆராய்ச்சிகளையும். தொழில் முயற்சிகளையும் விருத்திசெய்யப் பணவுதவிசெய்தல், இந்தியர்களின் பூர்விகத்தொழில்களுக்கு ஆதரவளித்தல்; இந்தியாவில் செய்யப்படும் சாமான்களைத் தங்கள் உபயோகத்துக்கு வாங்குவதென்று உறுதிகூறல்.

ஆங்கிலோ இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் தொழில் வியாபாரங்களுக்கு எப்படி இலகுவில் பணவுதவி கிடைக்கின்றதோ, அவ்விதமே இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் தொழில்களுக்கும் பணவுதவி கிடைக்கவேண்டும். இந்தியாமந்திரியிடமிருக்கும் இந்தியாவின்பணம் லண்டனிலுள்ள பாங்குகள் சொற்பவட்டிக்குப் பெறுகின்றன. அப்பணமானது இந்தியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், மிகுந்த உபகாரமாயிருக்குமென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

இந்தியாவில் சாஸ்திரக் கல்வியை அபிவிருத்தியடையச்செய்ய கவர்ன்மெண்டார் முன்வரவேண்டும். இந்தியாவில் எங்கும் சாஸ்திரக்கல்வி பரவச்செய்ய 20 சாஸ்திர கலாசாலைகள் வேண்டும். அவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 3 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும். முதல்தர சாஸ்திர கலாசாலைகளாக 8 வேண்டும். அவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 20 லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்யவேண்டும். ஒவ்வொன்றுக்கும் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவுள்ள 24 இரண்டாந்தர கலாசாலைகள் வேண்டும்.

தொழிலை அபிவிருத்திசெய்வதற்காக இம்மாகாணத்தில் ஒருசபை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அதில் உத்தியோகஸ்தரல்லாதவர்கள் அதிகமாயிருக்கவேண்டும். இச்சபையானது: வியாபாரப் பொருட்காட்சி, தொழிற்பொருட்காட்சி ஆகிய இவைகளை ஏற்படுத்தல்,தொழில் வியாபார சம்பந்தமாகப் பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் பிரசுரம் செய்தல், தொழில் முயற்சிகளை நடத்துபவர்களுக்கு உதவி வேண்டுமாயின் அவர்களுக்குச் சகாயம்செய்தல் ஆகிய இவைகளைக் கவனித்து வரவேண்டும். தொழில்விஷயத்தில் மிகுந்த முற்போக்கடைந்த அன்னியநாடுகளுக்கு இந்தியர்கள் போய்த் தொழில் சம்பந்தமான பல விஷயங்களைக்கற்க அவர்களுக்கு உதவிபுரியவேண்டும். தொழில்முறைகளைக்கற்கச் சொந்தச்செலவில் போகும் இந்தியர்களுக்கும் கவர்ன்மெண்டார் சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

சாஸ்திரம் தொழில் ஆகிய இவைகளைக்குறித்த புஸ்தகங்களடங்கிய வாசகசாலைகள்பல தேசமெங்கும் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு சாலையும் 5 லட்சம் ரூபாய் செலவுபிடித்ததாயிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு 20 வாசகசாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்.

இந்தியத்தொழிலாளிகளுக்கும், மற்ற பொதுஜனங்களுக்கும் உபயோகமாகும்படி தொழில் வியாபாரம் ஆகிய இவைகளைக்குறித்த பலமுக்கியமான புள்ளிகளை கவர்ன்மெண்டார் வெளியிட்டு இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் வியாபார சம்பந்தமாய்ப் பல சஞ்சிகைகள் பொதுஜனங்களுக்கு உபயோகப்படுமாறு தேசபாஷைகளில் கவர்ன்மெண்டார் பிரசுரம்செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்யாமற்போனால், இவ்வாறு பிரசுரம் செய்வோருக்காவது உதவிபுரியவேண்டும். —இவ்வாறு, சென்னையில்நடந்த தொழிலபிவிருத்தி கமிஷன் விசாரணையில், சென்னை இந்தியன் பாங்கியின் காரியதரிசியான மிஸ்டர் வித்தியா சாகரபாண்டியா சாட்சியம் சொன்னார்.

Paper Industry in India.

இந்தியாவில் காகிதத்தொழில்:—இப்போது நடக்கும் யுத்தத்தினால் இந்தியாவில் எங்கும் காகிதத்தட்டு ஏற்பட்டு, பத்திரிகைகள் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டிருக்கின்றனவென்பது வெளிப்படை. அமெரிக்கா போன்ற மேனாடுகளில் காகிதம் செய்யும்முறைகள் பல புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது பருத்தித் தண்டுகளிலிருந்து காகிதக்கூழ் செய்யக்கூடுமென நிபுணர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாகபூர் வியவசாய இலாகா ரஸாயன சாஸ்திர நிபுணர் அந்நகரிலுள்ள ஆராய்ச்சிச்சாலையில் இம்முறையை அநுஸரித்துக் காகிதக்கூழ் செய்து பார்த்ததில், திருப்திகரமான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறாரெனத் தெரிகிறது. இவ்வாராய்ச்சி அநுகூலமாய் முடிந்திருப்பதால், இத்தொழில் இந்தியாமுழுவதும் அபிவிருத்தியடையுமென நம்புகிறோம். பர்மா தேசத்திலும், வங்காள மாகாணத்திலும் கவர்ன்மெண்டார் இத்தொழிலின் அபிவிருத்திக்காக வேண்டிய முயற்சிகள் செய்கிறார்களெனத் தெரிகிறது.

Commerce.

வியாபாரம்.

Expansion of Japanese Trade with India.

இந்தியாவோடு ஜப்பான்தேசத்தின் வியாபார அபிவிருத்தி:—இந்த யுத்தம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்பு தொழிற்செய்த பண்டங்கள் கிரேட் பிரிட்டன், ஜெர்மனி, ஆஸ்டிரியா முதலான இடங்களினின்றும், இன்னும் பல மேனாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவுக்கு வந்துகொண்டிருந்தன. யுத்தம் ஆரம்பித்தபிறகு எதிரி தேசங்களிலிருந்து சாமான்கள் வருவதே நின்றுபோய் விட்டது. இத்தருணத்தை ஜப்பான் கைப்பற்றிக் கொண்டு, தனது தொழிற்பண்டங்களை ஏராளமாக இந்தியாவுக்கு அனுப்பத் தலைப்பட்டது. சென்ற 40 வருஷங்களுக்குள் இந்தியாவில் ஜப்பான்தேசத்து வியாபாரம் எவ்வளவு பரவியிருக்கிறதென்பது கீழே குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கால் தெரியவரும்.

ஜப்பானிலிருந்து இந்தியாவுக்கு இறக்குமதியானது.

1877	...	...	ரூ	499,122
1890	...	...	,,	885,179
1900	...	...	,,	13,056,477
1910	...	...	,,	28,069,377
1913	...	...	,,	44,810,121
1914	...	...	,,	39,072,565
1915	...	...	,,	63,303,630

மேலேகண்ட விவரப்படி 1877-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவோடு ஜப்பானின் வியாபாரம் 5 லட்சமாயிருக்க, 1915-ம் வருஷத்தில் 64 லட்சத்துக்குப் பெருகியிருப்பதிலிருந்து, அத்தேசத்துத் தொழிலின் ஊக்கமும், கவர்ன்மெண்டார் இது விஷயமாய்ச் செய்துவருகிற பலவிதமுயற்சிகளும் நன்கு வெளியாகும்.

ஜப்பான்தேசமானது இந்த யுத்தகாலத்தை நல்ல சமயமாக ஏற்றுக்கொண்டு, தனது தொழில்களைப் பல மடங்கு விருத்திசெய்யத் திறமையுள்ளதாயிருந்ததற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவை: அத்தேசத்துக் கவர்ன்மெண்டார் அநேக நாட்களுக்குமுன்னமே பிரைமரி கல்வியை இலவசமாயும் கட்டாயமாயும் செய்துவிட்டார்கள். இதனால், அத்தேசமுழுவதும் கல்வி நன்குபரவி, ஜனங்கள் பல தொழில்களைக்கற்று தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொண்டார்கள். தேசமெங்கும் கைத்தொழில், வியாபாரம், வியவசாயம் ஆகிய இவைகளுக்குவேண்டிய பலவித பாடசாலைகள் ஏராளமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஆதலால், சிறுவர்கள் தொழில்கற்க அன்னிய நாடுகளுக்குப் போவதைத் தவிர்த்து இப்பாடசாலைகளிலேயே தொழில்பயின்றுவந்தார்கள். அநேக பிரபலமான இடங்களில் முதல்தரமான பலவித டெக்னிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டுகள் நூதன யந்திரசாதனங்களுடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவற்றில் அனேகர் தொழில் முயற்சியில் பல உயர்தர விஷயங்களைக் கற்றுவந்தனர். இவைதவிர, திறமையுள்ள வாலிபர்கள் அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுத் தொழில் கற்றுவரும்படி செய்கிறார்கள். தொழிலானது பணத்தட்டு, நஷ்டம் முதலியவற்றால் க்ஷீணித்துப் போவதாயிருந்தால் அத்தொழிலை கவர்ன்மெண்டார் ஏற்றுக்கொண்டு, நசித்துப் போகாதபடி நடத்திவருகிறார்கள். பல புதியதொழில்களை இராஜாங்கத்தாரே ஆரம்பஞ்செய்து, நடத்தி, பிறகு முதலாளிகளிடம் ஒப்பிக்கிறார்கள். அனேகம் தொழில்கள் இராஜாங்கத்தாரின் ஆதாவுபெற்று இன்னும் நடந்து வருகின்றன. உயர்தர வகுப்பாரும், தாழ்ந்த வகுப்பாரும் ஒருமனப்பட்டுத் தேசாபிவிருத்தியின் பொருட்டு உழைத்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலெல்லாம் ஜப்பான் அபிவிருத்தியடைந்து வருவதனால்தான், இந்தயுத்தசமயத்தில் தன் வியாபாரத்தையும் தொழில்களையும் ஏராளமாகப் பெருக்கிக்கொள்ளச் சாத்தியமாயிற்று.

ஜப்பான்தேசத்தில் தொழில் செய்யப்படுவதற்காக இயற்கைப் பொருள்கள் பெருவாரியாக இந்தியாவினின்று ஏற்றுமதிசெய்யப்படுகின்றன. அவ்வேற்றுமதியானது ஒவ்வொருவருஷமும் எவ்வளவு என்பது கீழே குறிக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கால் விளங்கும்.

இந்தியாவிலிருந்து ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதிசெய்தது.

1877	...	...	ரூ.	285,792
1890	...	...	,,	13,366,338
1900	...	...	,,	35,274,526
1910	...	...	,,	159,542,245
1913	...	...	,,	259,760,791

இப்படி இயற்கைப்பொருள்கள் அன்னியநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாவதைத் தடுத்து அவைகளை இங்கேயே தொழிற்செய்து இந்தியாவின் வியாபாரத்தை விருத்திசெய்யவேண்டுமென்பது இந்தியர்களின் கவனத்தைக் கவரச் செய்யவேண்டும்.

Advertising.

விளம்பரம்செய்தல்:—விளம்பரமே வியாபார அபிவிருத்திக்கு மூலாதாரம். பற்பல வியாபாரிகள் தங்கள் வியாபாரத்தை விளம்பரம்செய்து, அதன் பலனாக மிகுந்த செல்வவான்களாய் இருப்பது பிரசித்தம். நாம்செய்யும் விளம்பரமானது ஜனங்களின் கண்களைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நாம் செய்யும் வியாபாரத்தில் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான பற்றுண்டாகும். விளம்பரம் செய்வது பலஜனங்களுக்கும் தெரிகிறதா வென்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

Co-operation.
கூட்டுறவு.

Co-operative grain Banks.

கூட்டுறவு முறையில் தான்ய பாங்கிகள்:—இக்காலத்தில் பலவிடங்களிலும் ஐக்கிய நாணயச்சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளில் பணலேவாதேவியே செய்யப்பட்டு வருகின்றது. வடக்கே பேஹாரில் கோவாபரேடிவ் நாணய பாங்கிகள் பல பணலேவாதேவி செய்வதற்குப்பதிலாக தானியங்களிலேயே கொடுக்கல்வாங்கல் செய்துவருவதையும், அவைகளின் நோக்கங்களையும்பற்றி "ஜனாபிமானி" ஒரு குறிப்பு எழுதியிருக்கிறது.

இந்த பாங்கிகளின் முக்கியநோக்கம் பஞ்சகாலத்தில் ஜனங்களுக்கு உதவிசெய்வதே. கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் நன்றாய் விளையுங்காலங்களில் தங்களுடைய சக்திக்கு இயன்றவாறு அதிகமாகவோ குறைவாகவோ தான்யத்தைப் பாங்கியிடம் ஒப்பிக்கிறார்கள். விளையாத காலங்களில் பாங்கியிலுள்ள தானியத்திலிருந்து வேண்டியவர்களுக்குக் கடன்கொடுக்கிறார்கள். கடன் வாங்குகிறவர்கள் வாங்கின தான்யத்துக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தானியம் வட்டியாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த வட்டிதானியம் வருஷாவருஷம்சேர்ந்து நாளடைவில் அதிகமாகி பஞ்சம்நேர்ந்த காலத்தில் ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது.

இந்த பாங்கியின் சௌகரியங்கள் வருமாறு:—

1. இதை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏற்படுத்தலாம். இதற்கு அன்னியர்களிடத்திலிருந்து உதவியை எதிர்பார்க்கவேண்டாம்.

2. ஒவ்வொருவரும் ஸ்வல்ப தானியமே பாங்கியில் சேர்ப்பதால் எவருக்கும் மிகுத்துவைப்பதில் கஷ்டம் கிடையாது.

3. சங்கத்தை நடத்திவருவதில் செலவு அதிகம் ஏற்படாது.

4. நாணயபாங்கிகளில் அதிகமாகக் கடன் வாங்குவதுபோல் இந்தத் தானியப்பாங்கிகளில் கடன் அதிகமாக வாங்க இடம் ஏற்படாது.

5. புதுதானியம் அறுவடையானவுடன் பழைய தானியத்தை விற்றுவிட்டுப் புதுதானியத்தை வாங்கிக் களஞ்சியத்தில் கொட்டிவைக்கலாம். அதனால் லாபமேற்படும். மேலும், பழைய தானியம் கிடைக்காமல் புதுதானியம் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு நோய் ஏற்படுவதுண்டு. அதைத் தடுத்துவிடலாம்.

6. வியவசாயிகள் சாப்பிடுவதற்கு நல்ல தானியம் பாங்கியிலிருந்து பெறக்கூடுமாதலால், தங்களுடைய மாசூலை நல்ல விலை கிடைக்கும்வரையில் காத்திருந்து விற்கலாம்.

7. தானியபாங்கியானது கிராமத்துக்குப் பொதுவில் சொந்தமாதலாலும், அதில் உள்ள தானியத்தை விற்க யாருக்கும் அதிகாரமில்லையாதலாலும், கிராமத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தானியம் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

8. கிராமதானிய பாங்கிகள் தேசமெங்கும் ஏற்பட்டால், பஞ்சகாலத்தில் கஷ்டமிராது.

9. பஞ்சமேற்பட்டகாலத்தில் ரெயில்வே இல்லாத ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்குத் தானியம் கொண்டுபோவதென்றால் மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மேற்சொன்ன தானிய பாங்கிகள் ஏற்படுத்திவிட்டால் யாதொரு கஷ்டமும் ஏற்படாது.

Co-Operation in Villages.

கிராமாந்தரங்களில் கூட்டுறவு முயற்சி:—இந்தியாவில் ஆங்காங்கு ஜனங்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் அவசியத்தை உணர்ந்து, அவைகளைக் கிராமங்கள் உள்பட எல்லாவிடங்களிலும் ஸ்தாபித்து நிர்வகித்து வருகிறார்கள். கிராமபாங்கிகளின் நிர்வாக விஷயத்தில் அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகள் சில வருமாறு:—

1. ஒவ்வொரு பாங்கிக்கும் ஒவ்வொரு ரிஸர்வ் பண்டு ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்படி ரிசர்வ் பண்டு வைப்பது சமயத்துக்கு மிகுந்த உதவியாயிருக்கும்.

2. இந்த ரிஸர்வ் பண்டின் பணத்தை வேறே எந்த பாங்கியிலும் போடாமல், தகுந்த சொத்துக்களின் மேலேயே போட்டுவைக்கவேண்டும்.

3. இப்பாங்கிகளில் மெம்பர்களா யிருப்பவர்களும், மற்றும் எல்லோரும் தங்கள் வீட்டுச் செலவுகளில் மிகுந்த சிக்கனமாயிருக்கவேண்டும். குடும்பங்களில் அவ்வப்போது நேரும் விசேஷங்களுக்குத் தாராளமாய்ச் செலவிடுவது அக்குடும்பங்களுக்கு நஷ்டமேயாதலால், இவ்வித காரியங்களுக்கு பாங்கியிலிருந்து கடன்கொடுக்கக்கூடாது.

4. கிராம பாங்கிகளில் போடப்படும் வட்டிவிகிதத்தை வரவரக் குறைத்துவரவேண்டும். இப்பாங்கிகள் கிராமவாசிகளின் சௌகரியத்துக்கென்றே ஸ்தாபித்து நடத்தப்பட்டு வருவதால், சமூஹ அபிவிருத்திக்கேற்ற பாங்கியின் விதிகளை உண்டாக்கவேண்டும்.

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

Consumption.

க்ஷயரோகம்:—இவ்வியாதியானது ஒருவிதச் சிறு புழுக்களாலேயே பரவுகின்றன. இவை மிகவும் சிறியவையாயிருக்கும். சில நீளமாயும், சில கோணலாயும், சில வளைவாயும் ஆகப் பல வடிவத்தையுடையவையாயிருக்கும். இவைகள் க்ஷயரோகியின் எச்சிலில் ஏராளமாக நிறைந்திருக்கும். இந்நோய் மற்றவர்களுக்கும் பரவுவது எவ்வாறெனில்: க்ஷயரோகி தன் எச்சிலையாவது மூக்குச்சளியையாவது வெளியே துப்பினால், ஈக்கள் அதன்மேல் வந்து உட்கார்ந்துகொள்ளுகின்றன. அச்சமயத்தில் இப்புழுக்கள் ஈக்களின் கால்களிலும், இறகுகளிலும் தொற்றிக்கொள்ளுகின்றன. பிறகு நமது போஜனங்களிலும் பானங்களிலும் அவை வந்து உட்கார்ந்து புழுக்களைச்சேர்த்துவிடுகின்றன. பிறகு நாம் உண்ணும்போது இப்புழுக்கள் நமது தேகத்தில் குடிபெயர்விடுகின்றன. இது தவிர, இன்னும் பலவிதங்களிலும் இப்புழுக்கள் நம்மை வந்தடைகின்றன. க்ஷயரோகியின் எச்சில் வெய்யிலில் உலர்ந்துபோன பிறகு அதிலிருக்கும் புழுக்கள் காற்று வீசுவதனால் நம்மைவந்தடைந்து சிரங்கு புண் முதலியவற்றின்மூலமாய் நம் தேகத்துக்குள் சென்றுவிடுகின்றன. க்ஷயரோகி தான் உடுத்திருக்கும் உடைகளிலுங்கூட இப்புழுக்கள் இருக்கக்கூடுமாதலால், அவர்களை அணுகுவதும் கெடுதியை விளைவிக்கும்.

இப்புழுக்களால் தாக்கப்பெற்ற பசுமாடு, எருமைமாடு ஆகிய இவைகளின் பாலைக் காய்ச்சாமல் ஒருபோதும் சாப்பிடக்கூடாது. அவைகளின் சாணத்தையும் வீடுசுத்திசெய்ய உபயோகிக்கக்கூடாது. வீடுகளில் குழந்தைகள் அதிகமாக நடமாடும் இடங்களில் க்ஷயரோகிகள் எச்சில் துப்பக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் இந்நோய் குழந்தைகளுக்கும் பரவஹேதுவாகும்.

தேகத்திற்குள் புகும் இப்புழுக்கள், உயிருக்கு ஆதாரமான சுவாசாசயத்தைப்பல துவாரங்கள்செய்து பாழாக்கிவிடுகின்றன. இதனால் சுவாசம் முறைதப்பிப் பல கேடுகள் சம்பவிக்கின்றன.

இந்நோய் விருத்திபாவதற்குப் பல சாதனங்களிருக்கின்றன. மதுபானம் செய்வதும், அசுத்தமாயிருப்பதுமே, இந்த வியாதி பரவுதற்கு ஆதாரமென்று நிபுணர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

இந்த வியாதி பரவாமலிருப்பதற்கு நாம் அனுசரிக்கவேண்டிய சிலமுறைகள் உண்டு. அவை: உடுத்திக்கொள்ளும் துணிமுதலியனவற்றை வெகு சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சயனித்துக்கொள்ளும் படுக்கை முதலியனவற்றை எப்போதும் சுத்தமாகவே வைத்திருக்கவேண்டும். அவைகளை அடிக்கடி வெய்யிலில் உலர்த்திவைக்கவேண்டும். படுக்கும் அறைக்குள் காற்று தாராளமாய் வீசும்படி அதன் ஜன்னல்களைத் திறந்து வைத்திருக்கவேண்டும். பட்டணங்களில் ஜன நெருக்கமுள்ள இடங்களில் உள்ளவர்கள் நல்ல காற்றோட்டமுள்ள இடங்களுக்கு உலாவப்போகவேண்டும்.

Medicinal qualities of Date Palm.

பனையின் ஔஷதத்தன்மைகள்:—பனை இந்தியாவில்மட்டுமன்று; உலகமெங்கும் ஏராளமாய் உண்டு. வைத்தியத்தைப் பொருந்தியமட்டிலும் அதன் ஔஷதத்தன்மைகளைக் கவனித்துப் பார்ப்போம்:—

(1) புதிதாக அப்பொழுதே இறக்கப்பட்ட பனஞ்சாறு மிகவும் இனியசுவையுள்ளது. அனைவரும் அதை அதிகமாகக் குடிக்கவேண்டிய அவசியமில்லையாயினும், மலபந்தமுள்ளவருக்குமாத்திரம் அது அமுதமெனத்தகுந்தது. தினந்தோறும் தொடர்ந்தாற்போலும் அநேகம்நாட்கள் அதைக்குடித்துவந்தால், மலசோதன விஷயத்தில் அது நன்கு உபயோகப்படுகிறது. 2. பனஞ்சாறு மிகவும்குளர்ச்சிபொருந்தியதும், மூத்திரபேசனம் (Diuretic) செய்யத்தகுந்ததுமான வஸ்து. ஆகவே, வெள்ளை மேகத்தினாலும், சூதகதோஷத்தினாலும் (Syphilsi) துன்பப்படுபவருக்குப் பனஞ்சாறு மிகவும் உபயோககரமாகவிருக்கும். மூத்ரத்தைத் தாராளமாய் வெளிப்படுத்துங் குணம் இதற்கு இருப்பதனால்; மஹோதரம் சோகை இவற்றிற்கும் பனஞ்சாறு மிகவும் பயன்தரக்கூடியது. 3. புளித்துக் கொதித்துப்போன சாறானது (கள்) வெறியையுண்டுபண்ணும்; விரேசனகுணமும் இதற்கு உண்டு. ஆனால், விரேசநமாவதற்குக் கட்குடிப்பது விவேகமன்று. இவ்விஷயத்தில் இதன் ஔஷதத்தன்மை உபயோகமற்றது. 4. பனஞ்சாற்றிலிருந்து ஒருவித வெல்லமும் கற்கண்டும் தயார் செய்யப்படுகின்றன. இந்தக்கற்கண்டையும் வாதாங்கொட்டையையும் ஒன்றாகமென்று தின்றால், மிகவும் தொந்தரவு தரும் இருமலும், மற்றுஞ்சில சுவாஸாசயக் கோளாறுகளும் குறைவதுண்டு. முக்கியமாய்ச் சிறுவர்களுக்கு இது உபயோகிக்கத்தகுந்தது. 5. கள்ளானது மிகவும் உபயோககரமான பொட்டலிகையாகப் (Toddy Poultice) பிரயோகிக்கப்படுவதுவழக்கம். அப்பொழுதே இறக்கிய கள்ளை அரிசிமாவில்வார்த்து, மிருதுவாக நன்றாய்க் குழையும் வரையில் கலந்து மந்தாக்கினியில் வைத்துக்கிளறவேண்டும்; புளித்த கொதிப்புக் காணும் வரையில் காய்ச்சிக்குழைத்து எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு வஸ்திரத்துண்டில்இதைப்பரப்பி, வீக்கங்களின்மேலும், வித்ரதிகள்என்னும் கீழ்க்கட்டிகளின்மேலும் பிரமேஹபிடகைகள் என்னும் மேகக்கட்டிகளின்மேலும் இந்தப் பொட்டலிகையை வைத்துக் கட்டுவதால் நல்ல உபயோகம் உண்டு. (6) நன்றாகக்கனிந்த இதன் பழத்தின் உட்புறமுள்ள கதுப்புப்போன்ற வஸ்துவானது (Pulp), சர்மவியாதிகளின் மேலுக்கு உபயோகிக்கப்படுவதுண்டு.—'வைத்தியகலாநிதி.'

General Notes.
பொதுக் குறிப்புக்கள்.

Ladies' Page.
பெண்கள் பக்கம்.

Women ought to Know.

ஸ்திரீகள் கவனிக்கவேண்டியவைகள்:—இந்தியாவில் சிசுமரணம் அதிகம் என்பது வெளிப்படை. இங்கிலாந்தின் ஜன நெருக்கமுள்ள இடங்களைக்காட்டிலும் சென்னையில் சிசுமரணம் அதிகம். அதற்குக் காரணம், இந்தியாவில் பெண்கள் சிறுவயதிலேயே தாய்மார்களாய்விடுவதுதான். பெண்களுக்கு இளம்வயதில் பிரசவ அவயவங்கள் வேண்டிய பிரபலத்தையடைவதில்லை. ருதுவான சில வருஷங்களுக்குப் பிறகே அந்த அவயவங்கள் பிரசவமாவதற்கு வேண்டிய சக்தியைப் பெறுகின்றன. ஆதலால், ஸ்திரீகளுக்கு இப்பருவத்தில் பிறக்கும் குழந்தைகள் மிகவும் பலமுள்ளவைகளாக இருக்கும். ஸ்திரீகள் அதிக பாலியப்பருவத்தில் பிரசவிப்பதனுல் பல கேடுகள் சம்பவிக்கின்றன. அவர்களுக்குப்பிறக்கும் குழந்தைகள் துர்ப்பலத்தினுல் வெகு சீக்கிரத்தில் இறந்துபோவதுடன், அவர்களும் க்ஷயம் முதலான பலவித நோய்களுக்கு ஆளாகிறுர்கள். இந்தியர்கள் மற்ற நாட்டு ஜனங்களைவிட வெகு சீக்கிரத்தில் இறந்துவிடுவதற்கு இது ஒருகாரணமாகும். இந்தியப் பெண்களுக்குச் சுகாதாரம், பிள்ளைகளை வளர்த்தல் முதலிய பல விஷயங்களைப்பற்றிப் போதிக்கவேண்டும். இந்தியத் தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கருத்துடன் வளர்ப்பதில்லை. குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பால்தான் ஒன்பதுமாதங்கள்வரை கொடுக்கப்படவேண்டும். கர்ப்பவதிகளுக்கு நேரும் வியாதிகளை அவ்வப்போது பரிகாரம்செய்யவேண்டும். இவ்வாறு கனம் ஸர்ஜன் ஜனரல் பானர்மாமென் சேலம் விட்டரெரி சங்கத்துக் கட்டிடத்தில் உபந்யசித்தார்.

Ahathi Keerai.

அகத்திக்கீரை:—ஏகாதசியில் உபவாசமாயிருக்கும் பிராமணர்களும் மற்ற வகுப்பார்களும் அகத்திக்கீரையைத் துவாதசிதினம் அவசியம் சமையல்செய்து உபயோகிப்பதில் தவறமாட்டார்கள். முதலில், அகத்திக்கீரையில் பழுப்புக்களை நீக்கி, பூச்சி புழு இல்லாமல் ஆராய்ந்து, அவைகளை நறுக்கி வைத்துக்கொள்ளவும். பின்பு, அவற்றை ஜலத்தில் அலம்பியெடுத்துச் சுக்க பாத்திரத்திலிட்டு வேகவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதை நன்ருக வெந்தபதம்பார்த்துத் தனியாக எடுத்து வைத்தபிறகு, சங்குபோலத்தேய்த்த வாணலியை அடுப்பில்வைத்துத் தக்கபடி நெய் அல்லது எண்ணெய்விட்டுக் காயவைத்து, சிறிது பெருங்காயம், சிறிது மிளகாய் உளுத்தம்பருப்பு முதலியவற்றை வறுத்துக்கொண்டு, தக்கபடி கடுகுவிட்டுத் தாளித்துக்கொள்ளவேண்டியது. அந்தத் தாளித்ததில் பொடித்த உப்புடன் வெந்த அகத்திக்கீரை தக்கபடி வெந்தபருப்பு, தேங்காய்த்துருவல், வறுத்த முந்திரிப்பருப்பு முதலியவைகளையும்போட்டுக் கிளறி, கடைசியாக நல்லபாத்திரத்தில் எடுத்துவைத்து, போஜனத்துடன் உட்கொள்ள, அது வாய்க்கு மிகுதியும் ருசியையும் தேகாரோக்கியத்தையும் தரும்.—"பெண்கல்வி."

* * * *

மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் திரிகரணங்களிலும் புண்ணியமாகிற அமுதம் நிறைந்தவர்களும், தாங்கள் செய்யும் உதவியால் மூவுலகையும் களிக்கச்செய்கின்றவர்களும், பிறரிடமுள்ள அணுவளவு குணத்தையும் மலையாக நினைத்து உள்ளங்களிப்பவர்களுமான நல்லோர் உலகத்தில் மிகச்சிலரே.

செந்தமிழ்:—கல்வி, வியவசாயம், வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலிய பல விஷயங்களைக்கொண்டு, மாதம் ஒருமுறை வெளிவரும் தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதன் முதற்றெகுதியின் பத்தாம் பகுதி நமது பார்வைக்கு வந்தது. இதில் ஜெர்மானியரின் வியாபாரவிதிகள், தியாகராஜஸ்வாமிகள், கைத்தொழில்கமிஷன், ஒளவை மாணவர்களும், ஜனஸமூஹ உழைப்பும், இந்தியாவைப் பற்றிய சில கணக்குவிவரங்கள் என்ற தலைப்பெயரிட்ட வியாசங்களும் பிறவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வியாசங்களின்நடை எல்லோருமறியும்படி அமைந்துள்ளது. உள்நாடுகளுக்கு இதன் வருடச்சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிரதி அணு 5. மாதிரிக்காப்பி அணு 1. வெளிநாடுகளுக்கு வருடச்சந்தா ரூ. 4—8—0. தனிப்பிரதி அணு 6. மாதிரிக்காபி அணு 2. வேண்டுவோர், மானேஜர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர் என்னும் விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

Boys' Page.
சிறுவர் பக்கம்.

New Words.

புதுவார்த்தைகள்.—ஷேக்ஸ்பியர் என்னும் கவியினது பல காவியங்களிலும் பலவித வார்த்தைகளாக 15 ஆயிரம் இருக்கின்றன. மில்டன் கவிராயர் 8000 வார்த்தைகளைத்தான் தனது காவியங்களில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கின்றார். பழைய ஏற்பாட்டில் 5642 வார்த்தைகள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சிறந்த கல்விமான்கள், தாங்கள் பேசும்போது 4000 வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். சாதாரணக் கல்வியை யுடையவர்களோ 300 வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார்கள்.

Flies.

ஈக்கள்:—பச்சை, மஞ்சள், ஆரெஞ்சு ஆகிய பல வர்ணமுள்ள கண்ணாடிகளின்பேரில் ஈக்கள் உட்காருகின்றன. ஆனால், இவை தவிர மற்ற வர்ணமுள்ள கண்ணாடிகளின்மேல் முக்கியமாய் நீலநிறக்கண்ணாடிமேல் ஈக்கள் அணுகுவதில்லையாம். ஆஸ்பத்திரிகளிலும், பலாஹாரக் கடைகளிலும் இந்நிறமுள்ள கண்ணாடிகளை உபயோகித்தால் ஈக்களின் தொந்தரை குறையும்.

A captain of a German Submarine.

ஓர் ஜெர்மன் சப்மரீன் தலைவர்.—ஜெர்மன் சப்மரீனின் தலைவர்களில் ஒருவராகிய காப்டன் வாலண்டினர் என்பவர் இதுவரை சுமார் 128 கப்பல்களைக் கடலுக்குள் அமிழ்த்தியிருக்கிறாராம். இதற்காக அவருக்கு உயர்ந்த மெடலொன்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்

Burried Alive.

உயிருடன் புதைக்கப்பட்டான்:—நாகப்பூரில் லபன்யா என்பவன் பேதிகண்டு இறந்தான். இந்தப் பிரேதத்தை, சோமா என்பவனும் இன்னும் ஒன்பது பேருமாகச்சேர்ந்து புதைக்குமிடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். சோமாஎன்பவன் மந்திரவாதியென்று கருதப்பட்டிருந்ததனால், இவனே பேதிவியாதிக்குக்காரணமாயிருக்கலாமென்றெண்ணி மற்றவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்துஇவனை அங்கு ஒருகுழிதோண்டிப்புதைத்துவிட்டார்களாம்.

Matches.

நெருப்புக்குச்சி:...உலகத்தில் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் 3,000,000 நெருப்புக்குச்சிகள் கிழிக்கப்பட்டு உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றனவாம். இந்தியாவில் வருஷா வருஷம் 16,000,000 நெருப்புப் பெட்டிகள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. அதில் இந்தியாவில் 1,000,000 நெருப்புப் பெட்டிகள் செய்யப்படுகின்றன.

A Curious punishment.

ஓர் அதிசயத்தண்டனை:-அமெரிக்காவில் மெஸாசஸெட்ஸ்என்னும் நகரில், ஒருசிறுவன்மேல் கல்லெறிந்த மற்றொருவனுக்குப் பின்வருமாறு தண்டனைவிதிக்கப்பட்டதாம். அத்தண்டனையானது மிகவும் புத்திசாலித்தனமாகவும், அவனுக்கு வேறுவிதமான அவமானத்தை உண்டாக்காமலும், அவன் மறுபடியும் இம்மாதிரிகுற்றத்தைச்செய்யாமல் தடுப்பதற்காகச் செய்யப்பட்டதாம். அத்தண்டனையாவது:—அவன் எவ்வளவுஅளவான கல்லையெடுத்து எறிந்தானோ அவ்வளவுஅளவான ஆயிரங்கற்களை ஒரேகாலத்தில் ஒவ்வொன்றாக எறியவேண்டுமென்று தண்டனை விதிக்கப்பட்டதாம்: அவ்வாறே செய்த அச்சிறுவன் இனி எப்போதும் ஒருவர்மேலுங் கல்லெறியமாட்டேனென்று சொல்லிப்போய்விட்டானாம்.

Moral Sayings for Boys.

சிறுவர்களுக்கான நீதிமொழிகள்:-ஆசையென்ற கயிற்றை அறு; பொறுமையை அடை; கர்வத்தை அடக்கு; தீச்செயல்களில் பணம்செல்லாவாறு தடு; மெய்பேசு; நல்வழியில்நட.; கற்றோரை அடுத்து அவருக்கு உபகாரஞ்செய்; மரியாதை யாருக்குச் செய்யத்தக்கதோ அவருக்குச் செய்; பகைவனை நயந்துகொள்; ஆசிரியர் முதலியோரிடம் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்; புகழைச்சம்பாதி; துக்கமடைந்த எளியோரிடம் இரக்கங்கொள். இவைகள் நல்லோரது ஒழுக்கமாகும். இவற்றை நீ அநுசரி.

நீசர்கள் ஒருகாரியத்தைத் தொடங்கினால், அதற்கு இடையில் ஏதாவது இடையூறு நேருமோவென்ற பயத்தினால் ஆரம்பிக்காமலேயிருந்து விடுகின்றனர். மத்தியமர்கள், ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கி, இடையில் எவையேனும் இடையூறுகள் நேர்ந்தால், உடனே அதை விட்டுவிடுகின்றனர். உத்தமர்கள், தாங்கள் தொடங்கிய காரியங்களுக்கு எவ்விதமான இடையூறுகள் நேர்ந்தாலும், சிறிதும் மனச்சோர்வடையாது, அக்காரியங்கள் முடிவு பெறும்வரையில் விடாமுயற்சியுடனிருக்கின்றனர்.—செல்வத்திற்கு அழகு நன்னடக்கை. சூரனுக்கு அழகு நாவடக்கம். புத்திக்கு அழகு பொறுமை. படிப்புக்கு அழகு வணக்கம். நற்செல்வத்திற்கு அழகு நற்காரியமும், அறிந்து செலவிடலும். தவத்திற்கு அழகு சினமின்மை. வல்லவனுக்கு அழகு பொறையுடைமை. தர்மத்திற்கு அழகு ஒன்றையும் எதிர்பாராமற்செய்தல். இவற்றிற்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாய்ப் பிரகாசிக்கும் குணமே யாவருக்கும் சிறந்த ஆபரணம்.—எம். எம் என். ஐயர்.

Miscellaneous Notes.

நாநாவிதக் குறிப்புக்கள்.

Notro-Energy.

உப்புவாயுவின் சக்தி:—சுரங்க வேலைகளில் நிபுணரான அமெரிக்காதேசத்தவர் ஒருவர் நிலக்கரிக்குப் பதிலாக மிகவும் குறைந்தசெலவில் கிடைக்கக்கூடிய சக்தியைக் கண்டு பிடித்திருப்பதாகவும், இந்நூதன சக்தி ஆகாயத்தில் 4000 மிலியன் டன் அளவுகள் வியாபித்திருப்பதாகவும் "இந்துநேசன்" எழுதுகிறது. மற்றும் இச்சக்தியைப்பற்றி இப்பத்திரிகை எழுதுவதாவது:--

மண் எண்ணெய், பெட்ரோல் எண்ணெய் ஆகிய இவைகள் எந்தெந்தவிதமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றனவோ அவ்வளவு விதமாக இந்நூதன சக்தியை உபயோகிக்கலாம்; இரும்புமுதலிய உலோகங்களை உருக்குவதற்குக்கூட பிரயோஜனப்படுத்தலாமாம். இந்நூதன உப்புவாயுவின் சக்தியில் ஒருடன், 1,300 டன் நிலக்கரிக்குச் சமானமாகும் உபயோகிப்பதற்கு பெட்ரோல் எண்ணெயவ்வளவு அபாயகரமும் இல்லாதது. இந்தச் சக்தியிலிருந்து மின்சார சக்தியைச் சுலபமாகஉண்டாக்கிக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக மின்சார சக்தியை உண்டாக்க இப்பொழுது நமக்கு எவ்வளவு செலவு பிடிக்கிறதோ அதில் 50 ல் ஒருபங்குதான் ஆகும். ஐந்தாறு இடங்களில் இந்நூதன சக்தியை உண்டாக்க ஸ்தலங்களைஏற்படுத்திவிட்டால், அவ்விடங்களிலிருந்து தேசத்தின் எல்லாப்பாகங்களுக்கும் இச்சக்தியைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொண்டு, விளக்கு, அடுப்பு முதலானவைகளுக்குத் தேவையான அக்கினியை உண்டாக்கிக் கொள்ளலாம்.

சண்டையில் உபயோகப்படுத்தும் விஷயத்தில் இந்நூதன சக்தியை இன்னும் மூன்றுமாதங்களுக்குள் சண்டைக்கப்பல்களில் பிரயோஜனப்படுத்த இடமிருக்கிறதென்றும், ஆறு அங்குல பீரங்கிகளை ஏற்றிச் செல்லும் சப்மெரின்கள் இந்நூதன சக்தியின் ஒரே பிரயோகத்தால் உலகத்தை இரண்டுதடவை சுற்றிவரக்கூடுமென்றும், சப்மெரீன்களிலிருக்கும் மனிதர்களுக்குத் தேவையானபிராணவாயு (Oxygen) இருக்கும்வரையில் சப்மெரீன்கள் இந்நூதன சக்தியினால் ஜலத்தின் கீழேயிருக்கலாமென்றும், கீழே இருக்குங்காலத்தில் ஜலத்தின் மேல்மட்டத்தில் ஒருவிதமான குமிழிகளும் உண்டாகாவென்றும், ஆகையால் அவைகளிலிருக்குமிடத்தை எதிரிகள் சுலபமாய் அறியமுடியாதென்றும், இந்நூதன சக்தியைப் பிரயோகித்தால் ஒருவிதமான மின்சார யந்திரமும் (Battery) அவசியமில்லையென்றும், அவைகளிருக்குமிடத்தில் கப்பல்களை உடைக்கும் யந்திரங்களை (Torpedo) சப்மெரீன்களில் அமைக்கலாமென்றும், 35 மைல்வேகத்துடன் சப்மரீன்கள் அச்சக்தியால் செல்லக்கூடுமென்றும் அவர் சொல்லுகிறார்.

ஒருவருஷம் வரையில் ஒருசண்டைக்கப்பல் இச்சக்தியால் ஜலத்தில் ஓடும். புகைபோவதற்கு ஒருவிதமான புகைப்போக்கியும்வேண்டியதில்லை. (Nitro-Energy) உப்புவாயு சக்தியில் அரை டன் இருந்தால், அது 600டன் நிலக்கரி செய்யும் வேலையைச் செய்யக்கூடும். கப்பலை நடத்துவதற்கு 1 அல்லது 2 மனிதர் இருந்தால் போதும்.

Punalur Paper Factory.

புனலூர் காகிதத்தொழிற் சாலை:—இத்தொழிற்சாலையானது புனலூரில் 1887-ம் வருஷத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இச்சாலையின் மூலதனம் 3 லட்சரூபாயாகும். ஒவ்வொரு பங்குக்கும் ரூ. 500 வீதம் 600 பங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இவற்றில் 50 பங்குகளைத் திருவான்கூர் கவர்ன்மெண்டார் எடுத்துக்கொண்டார்கள். மேலும் 15 வருஷகாலத்துக்கு, 100 க்கு 4 வீதம் வட்டிகட்டிக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்துக்கு இம்மூலதனம் போதாமல் மறுபடியும் திருவாங்கூர் கவர்ன்மெண்டார் 1889-ம் வருஷத்தில் 100-க்கு 8 வீதம் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் உதவிசெய்தனர். இப்பணமானது யந்திரங்களிற் செலவாய்விட மறுபடியும் 25 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கும்படியாயிற்று. சாலையின் வேலையானது 1890-ம் வரு நவம்பர்மீ வரை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இதுவரை ரூ 25,716 வரை நஷ்டம் உண்டாகிவிட்டது. மறுபடியும் திருவான்கூர் கவர்ன்மெண்டார் முறையே ரூ. 63 ஆயிரமும் ரூ. 23ஆயிரமும் கடன் கொடுத்தனர். இதன் பிறகு அக்கவர்ன்மெண்டாரிடமிருந்து கடன் பிறக்காமற்போகவே 1893-ம் வரு சாலை மூடப்பட்டுப் போயிற்று. சாலையானது ஏலத்திற்கு விடப்பட திருவான்கூர் கவர்ன்மெண்டார் ரூ. 32 ஆயிரத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

காரைக்காலம்மை சரிதை.

வேலூர் ஊரீஸ் காலேஜ் பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர்

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்

எழுதியது.

சுதேசமித்திரன்:—காரைக்காலம்மையார் சரித்திரம் என்ற புத்தகத்தின் பிரதியொன்றினை இன்று "ஜனோபகாரி" ஆபீஸிலிருந்துவரப்பெற்றோம். சுமார் 24 பக்கங்கள்கொண்ட இச்சிறு புத்தகத்திற்காணப்பட்ட காரைக்காலம்மை சரித்திரம் பெரிய புராணத்திற் செய்யுள் ரூபமாகக் காணப்படும். இதனை எளிய நடையில் வேலூர் ஊரீஸ் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் மிஸ்டர் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் எழுதியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கதைகள் நம்நாட்டுப் பெண்பாலர்கள் பலர் கையில் இருக்கத்தக்கது. இதன் விலை அணா 1. வேண்டுவோர் வேலூர் "ஜனோபகாரி" பத்திரிகை ஆபீஸுக்கு எழுதித் தருவித்துக்கொள்ளவும்.

பிரபஞ்சமித்திரன்:—காரைக்காலம்மை சரித்திரம் என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு சிறிய புத்தகம் வேலூர் "ஜனோபகாரி" கார்யஸ்தலத்திலிருந்து வரப்பெற்றோம். நல்ல தமிழில் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டு எல்லாருக்கும் பயன்படக்கூடியதாயிருக்கிறது. விலை அணா ஒன்றுதான்.

Bound Volume of the

"JANOPAKARI"

Vol. 1. Pages 356.

The Volume contains excellent contributions from well-known writers on various topics.

From January—December 1916.

The Editor's Notes are unique.

Price Rs. 4.

மானேஜர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர்.